

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČIHO A KLOBOUČNÍKA,

— jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék

proti kašli, chrapotu, katarrhu hrtanu a průdušek, nastuzení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součotín a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte

Severovy Pilulky pro játra

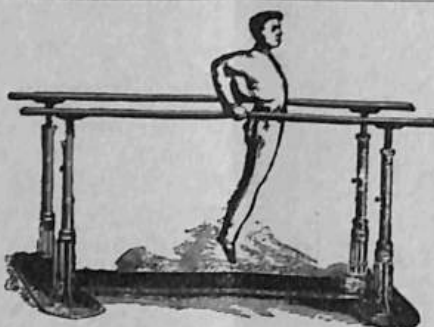
ZA 25c.

Bolesti hlavy, nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY

proti bolestem hlavy a neuralgii.

Za 25c.

JOHN GLOY,

MANUFACTURER OF ALL KINDS OF

GYMNASTIC APPARATUS.

OFFICE,

27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením nářadí zasílám na požádání zdarma.)

Knihy a časopisy redakci zasláné.

Sokol, měsíčník; redakce J. E. Scheinera, vyšlo číslo 15., ročník 20. Předplatné na rok jest \$1.10. Adresa: Casopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

Ženské Listy, jediný český časopis vydávaný a redigovaný českými ženami, věnovaný snahám žen, jich činnosti v rodině i společenském životě. Vychází 1. a 15. každého měsíce; předplatné na rok \$1.50. Adresa, Mme. Humpal-Zeman, 247 Polk st., Chicago, Ill.

Denní Hlasatel, denník věnovaný zájmům česko-amerického dělnictva vydávaný jest Českou Typografickou Unií. Předplatné na tento nejlepší, nejrozšířenější a zároveň nejlaicnější český denník jest na rok \$5.50, na půl roku \$2.75 a na čtvrt roku \$1.50. Adresa: Denní Hlasatel, 611 Centre Ave., Chicago, Ill.

The Bohemian Voice, (Český Hlas) měsíčník vydávaný nákladem Národního výboru. Předplatné na rok jest \$1, jednotlivé číslo stojí 10c. Adresa: The Bohemian Voice, Omaha, Neb.

Šotek, humoristicko-satyrický obrázkový týdeník. Redaktor a vydavatel B. Bittner, hlavní ilustrátor Oldřich Farský. Na rok předplácí se \$2.50 Adresa: Šotek, 702 - 704 Loomis St., Chicago, Ill.

Slovan Americký, dvoutýdeník politický (vychází v každý úterek a pátek); předplatné na rok \$2; adresa: „Slovan Americký“, Cedar Rapids, Ia.

Jan Michálek

— má —

POHROBNICKÝ ZÁVOD,
 403 E. 73. ul., N. Y.

Moji snahou jest solidně a správně ct. krajanům posloužiti. Ohrady k lotům, pomníky a pod. vždy řádně obstarám. — S úctou **JAN MICHALEK.**

JAN ČEPEK,
 JEDNATEL

pozemkový, přeplavní
 a na oheň neb život pojišťující.

Loďní, jakož i železniční listky kamkoli ode všech společností.

Pisárna: 403 E. 73. ul., New York.

Jan Šiman,

vyrabitel a dodavatel

OZDOBNÉHO
 BROUŠENÉHO **SKLA**
 MALEBNÉHO

všeho druhu, náležejícího

ku stavbám.

215-219 So. Clinton St. Chicago, Ill.

Nakresy a výpočty zašlu na požádání.

SEVERŮV
Olej sv. Gottharda

zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce

úplně vyléčiti reumatismus,

bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gottharda a užívá

Severův Lék
proti revmatismu

za \$1.00.

EMIL POLAK,
 1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“ v New Yorku.

Výk. výbor Nár. Jed. Sok. obdržel z Prahy v 500 výtiscích

Úvahy a řeči dra. M. Tyrše,

uspořádané drem. Jos. E. Scheinerem.

Spisek tento měl by si objednat každý Sokol, aby poznal vznešené myšlenky zakladatelů českého Sokolstva.

Cena i s poštovní zásilkou 25 ctů. Objednatí lze pod adresou jednatele výk. výboru: Jos. Říha, 336 E. 71st St., New York.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVII.

NEW YORK, 15. LEDNA 1895.

Číslo 1.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskař a výpravčí: F. Licr, 408 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

OBSAH.

V rok nový. — Zakládání nových sborů. — Slovo o ženské emancipaci. — Druhá zábavná schůze Tělocvičné Jednoty Sokol Tyrš v Chicagu, Ill. — Oslava 5leté činnosti Klatovského Sokola v Chicagu. — Zpráva cvičitelská, od Jana Mendíka. — Bratřím cvičitelům a pokročilejším cvičencům sborů chicagských. — Tělocvik na našich školách. — Hry mládeže nutným doplňkem vyučování tělocviků. — Sokol Americký. — Sokol Slávský. — Obzor. — Ze župy Východní. — Ze župy Střední. — Ze župy Chicagské. — Ze župy Západní. — Zápis o sjezdu Střední župy v Detroitu, Mich. — Dopisy: z Třebenic, z Bruno, z Clarkson, z Linwood, z Chicaga, z Omahy, z Milwaukee, z Manitowocu, ze St. Louisu a z New Yorku. — Oznámení členů nových, odstouplých a vyloučených. — Schůze výkonného výboru N. J. S. — Účetní zpráva jednatele a různá oznámení.

V rok nový.

Vstupující v rok nový vzpomínáme roku minulého. Ten nebyl pro nás zvláště příznivým. Všeobecná tíseň postihnuvši Spoj. Státy zasáhla i v náš život sokolský. Na štěstí trpkou tu zkoušku celkem dobře jsme přestáli. Tu a tam ztratily některé sbory na členstvu; poměrně však ztráty ty byly jen nepatrné. Co bylo při tom potěšitelného jest, že se ukázalo jak Sokolové naši ku svým sborům lnou. Mnohý nepracoval po dlouhou dobu, peněz postrádal na nejnutnější, leč na příspěvky k sboru sokolskému přece sehnal byt i hodně těžce a obtížně.

Jaká to dojmavá a následování hodná láska. Sbory sokolské neudílí po většině žádné podpory v nemoci, žádné podpory úmrtní a přece k nim členstvo jejich vroucím srdcem lne a obětavě a nezištně je podporuje.

To nejlépe dokazuje jak sokolská věc v lid náš již se vžila, jak horlivých má zastanců a podporovatelů.

Kéž by takových každým rokem přibývalo. — Kéž by změnily se již poměry pracovní a výdělkové, aby horlivců těch obětavost záslužná déle nebyla napínána. —

V roku minulém zkusili jsme župní zřízení. Bylo pro nás novým. Bude v něm třeba ještě oprav aby žádaného ovoce přineslo. V jedné věci však se přece osvědčilo. O závodech župy Chicagské přijata byla pravidla závodní vypracovaná tělocvičným výborem N. J. S. b e z e z m ě n y. Stalo se tak v paměti Sokolstva Amerického poprvé. Viděti z toho že kázeň v našich řadách stoupá.

Kéž rostl by i u nás smysl pro řádné konání povinností. V tom mnohé vážne.

Náčelníci sborová skoro ve všech sborech byli liknaví v podávání zpráv.

Hospodárství v mnohých sborech nebylo dosti sokolské.

Leckde mnohý dollar mohl býti ušetřen, jenž zbytečně byl na marné věci vyhozen. A leckde ty vyhozené dollary obnášely celé tisíce. Škoda, věčná škoda že nejsme lepšími hospodáři.

Někde ovšem hospodáři dobře dovedli. Zpráv tištěných o příjmech a vydáních sboru a o stavu jmění jeho jsme se žel nedočkali v roce minulém.

Snad budeme šťastnějšími v roce tomto. Jsme přece každý žádostiv zvěděti jak prospívá sbor, k němuž příspěvky platíme.

Činnost v tělocvičnách byla chabou, snad všeobecná bída to zavinila. Při tom však to bylo potěšitelné že nějak „sport“ se z tělocvičen našich vytratil, ani nevíme kam.

Přece se již konečně počíná nahlížeti že cvičíme pro to abychom zdraví získali a si je pojistili a nikoli pro to abychom je nerozumným závoděním pozbyli.

Z té příčiny i na závody v sokolském tělocviků počali jsme pohlížeti s pravého stanoviska.

Nových sborů za minulý rok založeno několik. Ty které vznikly ze závistivé soutěže mnoho radosti nám nezpůsobily. Důležité pro celou N. J. S. a tím pro vše Sokolstvo Americké bylo šťastné získání společného cvičitele Sok. Jana Mendíka. Lepší muž pro úřad ten získán býti nemohl. Velmi mnoho prospěchu z pilné činnosti Sokola Jana Mendíka Nár. Jed. Sok. může vzejíti, jestli ve všech sborech bude výkladům a radám jeho náležitě péče věnována. Dosud nedělo se tak všude, kéž jsme lepšími v roce přitémném.

Připomeňme sobě svých povinností — uvažujme v čem byli jsme chybujeícími neb nedostatečnými i hledme pracovati v tomto roce co praví Sokolové, co mužové, již snaží se kráčet v šlépějích Fuegnera a Tyrše.

Na zdar!

Zakládání nových sborů.

Jednou z předních povinností našich jest abychom starali se o to by nové sbory sokolské byly zakládány tam kde jich jest třeba. I jest přirozeno že vždy upřímně se zaradujeme, kdykoli dovíme se že založen sbor sokolský kde ho bylo dosud postrádáno. Jinak jest ovšem doslech-neme-li že vyrostl nový sbor sokolský v těsném sousedství staršího sboru bez jakékoli vážné potřeby, vyjímaje onu již pocítují vyplniti nespokojenci z řady členstva sboru již stávajícího jen aby mu zbytečnou konkurenci činili. Takové zprávy jsou pro nás zprávami Jobovými.

Co na jedné straně se zasazujeme o to abychom se spojovali, kde to jen trochu jest výhodné, v mocnější sbory, jiní dají si na tom záležeti aby síly naše tříštili. Je-li činnost takových nespokojenců záslužnou posuď každý sám.

Máme již také své trpké zkušenosti, vědouce že vždy neosvědčí se v praxi heslo „spojenými silami“ i víme že leckde lépe prospívaly sbory dva vedle sebe než oba pak spojené. Však to jsou jen výminky. Tak může se státi jen tam kde po dlouhá a dlouhá leta takové dva sbory proti sobě nevraživé stály a kde v každém členstvo valně v mnohém se lišilo. Vodu a oheň slučovati nemožno úspěšně a tak může se i ke zkušenosti té dojíti kde dva sbory různé živly v členstvu svém chovající se spojí.

Zcela jiné okolnosti jsou tam kde pouze jediného sboru sokolského stává a z tohoto nějaký neb několik nespokojenců vyjde aby nový sbor založili. Pro jednání takové nelze omluvy nalézt. Snad dalo by se trochu omluviti kdyby sbor již stávající byl ve výborných poměrech, kdyby ho ničeho netížilo a kdyby i vedle něho nový sbor mohl výborně prospívati.

Rozvedou-li se bohatí manželé aby každý z nich zřídil si novou domácnost nemívá to tak zlých následků ani pro ně samotné ani pro jejich děti a svět rád takové muže i ženy nehodné jednání promíjí. Leč jinak mají se věci v rodinách chudých. Tu trpívá nejčastěji strana každá i muž i žena i děti; i bývá proto původce takového jednání přísně odsuzován.

A takovému rozvodu chudých manželů podobá se když několik nespokojených se sborem, k němuž nedávno ještě patřili, jdou a založí sbor nový. Slibovali přece při svém přijetí do sboru že budou věrně plniti své povinnosti, jak mohou srovnati jednání své se slibem oním? Nevíme opravdu komu více viny přičísti zda těm, kteří nemohouce upokojiti vlastní své choutky ve sboru jdou a zakládají sbor nový anebo těm, kteří jim na vějičku sednou a k novému sboru za členy se přihlásí, ač dříve sokolské věci úplně se stranili, třeba byli měli po celá leta příležitost jí síly své věnovati.

Leč chceme uvéstí příklad.

Na severozápadní straně Chicaga po více než desíletí působí T. J. Sokol Čechie. Kdo ví jak těžko bývá pilným sokolským sborům zápasiti nebude překvapen sdělením že jmenovaný sbor nikdy na různých neměl ustláno. Různé a různé překážky bylo mu překonati než odhodlal se ku stavbě vlastní tělocvičny a když tuto provedl zůstal přetížen dluhem. K tomu dlužno dodati že Čechie byla vždy horlivě činným sborem, v němž činnosti tělocvičné vždy náležitý zřetel byl věnován a v němž hospodařeno při tom s chvályhodnou šetrností. Tu každý by se nadál že při sboru tak rádném členové jeho budou do jednoho věrně státi i že jeden druhého budou v obětavosti předstihovati. Leč všude naleznou se výjimky a tak i u Čechie se stalo.

Jinak nemožno si vysvětliti provolání jež vyskytlo se v denních listech chicagských, a jež zní:

Čt. obecnstvu na severozápadní straně uvádí se tímto v známost, že zakládá se nový sokolský sbor pode jménem Žižkův Dub v místnosti p. Smrže, 100 Wade ul. Členem může se státi každý zdravý zachovalý muž od 18

roků počínaje. Schůze odbývána bude v úterý, dne 1. ledna 1895 (na Nový rok) v klubové místnosti.—Krajané a vlastenci, kteří nepřínáležíte posud k žádnému sokolskému sboru, přihlaste se! Přihlášky dítí se mohou u proz. taj. Em. Cajthaml, 170 Augusta ul., proz. předseda Fr. Laska, 100 Fry ul. aneb v klubové místnosti před schůzi. Na zdar!
VÝBOR.

Místnost P. Smrže, v níž Žižkův Dub založen, není ani celé dva čtverce od tělocvičny Čechie vzdálena. Budou tedy míti na severozápadní straně nové vydání Jednoty a Čes. Am. Sok.

Jak smutný to úkaz. Tím smutnější, že Čechie těžce zápasí s dluhy, jež na tělocvičně její váznou.

Kdy jen se poznáme. Kdy jen staneme se lepšími lidmi. Nebylo by tu třeba pilného poučování?

Tak se nám zdá že to úzkoprsé vychování, jehož se nám doma dostalo a ona nesnášenlivost, v níž jsme rostli mstí se tu na nás tím, že sami s sebou nemůžeme se snést i že stále tříštíme se na menší a menší zástupy.

Možno že nejsme daleko od pravdy domníváme-li se že ten kdo jest nesnášenlivým v ohledu národnostním a ve víře, nafouklým ve svém společenském postavení byť toto i hodně nízké bylo jest i nesnášenlivým v životu spolkovém.

Na všech stranách vidíme že schází nám vychování. Schází nám kázeň.

A k té se lidé nerodí.

K té se musí vychovati!

Slovo o ženské emancipaci.

Aby nebylo nám neporozuměno, předem doznáme, že nejsme nepřáteli ženské emancipace, ba že naopak si přejeme aby jen ženy všude a ve všem dosáhly rovnoprávného postavení s muži pokud jen si toho přejí. Zároveň však vycifujeme že s jistými právy, jichž se ženám již dostalo neb má se dostati případnou jim i jisté povinnosti ku kterým ony samy, snad následkem jejich dosavadního zvláštního postavení ve společnosti, chovaly se macešsky, a tu se skoro obáváme že bude to příliš dlouho trvati než v dokonalé plnění povinností těch se vžijí.

Uznáváme že jest to nespravedlivé odstrkování ženského pohlaví, těmi, kteří dosud na tom trvají že žena náleží jen domácnosti k ošetřování manžela, k opatrování dětí a k řízení kuchyně. Však zároveň vidíme že ženy samy dosti se nepřičiňují aby dokázaly, že za změněných poměrů společenských jaké jeví se koncem nynějšího století, dovedou se samy tak změnit aby pro úplnou emancipaci zraly byly. Chceme se tu jen jedné věci dotknouti a to vychování, které po našem náhledu bude musit býti pro mládež obojího pohlaví stejné, mají-li ženy ve společnosti, v obci, ve státu, míti s muži postavení rovnoprávného. A tu nemyslíme jen na vychování duševní, jakým se žel dosud školy naše výhradně zabývají ale i na vychování tělesné.

Dosud mezi dívkou a hochem činěny velké rozdíly a to vždy za přičinění matek, tedy žen. Jen v útlém věku dopravá se děvčeti té svobody jaké těší se hoch, ale i to neděje se všeobecně. Mnohé matky přičiňují se velice o to aby jejich dcerušky byly jinak vedeny než hoši. Co

těmto dopřeje se dosti času aby si zaskotačili, aby se do sytosti na čerstvém vzduchu nahráli, bývají děvčátka často hned od pátého, šestého roku zbytečně přidržována k ručním pracem. K tomu ještě chtějí matky aby děvče vždy bylo spůsobné aby i doma tiše sedělo i aby nerejdilo jako kluci činivají. K tomu ke všemu žel druží se ještě ten nešťastný předsudek, živěný zase nejvíce ženami, že děvče musí umět hráti na piano aby se neřeklo že jest špatně vychováno. A tak kde jest k tomu jen trochu peněz, musí dceruška čas který by mohla trávit při hře na čerstvém vzduchu věnovati úmornému klimpování.

Ještě hůře jest dospěje-li děvče dvanáctého, třináctého roku. Tu žije-li rodina v poměrech jen trochu obstojných musí již dělati slečnu, u chudších rodin jde do práce, jestliže nestalo se tak u těchto již mnohem dříve.

Hoši v tom věku požívají hodně volnosti, ať chodí do školy, ať do práce; sotva se jim v tom brání rodiči aby se proběhali, aby se vydováděli mimo dům.

Dospívající děvče to již nesmí běhati ani skákat ani hráti hry, vývinu tělesnému prospěšné. A tak právě v tom čase kde dívka nejvíce k zdárnému vývinu potřebuje vydatného tělesného pohybu jest k tomu přidržována aby si jej odvykla. Nedostatečnou, nešťastně volenou náhradou má jí býti tanec, a to tanec tak pěstovaný že na místě užítku přináší jí jen škodu.

Však není na tom dost že dívky olupovány jsou o příležitost vyhověti pudu přirozenému, jenž pobízí je aby se v přírodě proběhly, proskákaly. Starostlivé matky, tedy zase ženy, postarají se o to aby tělo děvčete, již ku škodlivému klidu odsouzené, nemohlo ani v tomto prospívati. Účelu toho dosahují prostředkem velice jednoduchým, zlorečenou šněrovačkou.

Ta vykoná jistě a neomylně svůj úkol, spolehlivěji než jakýkoli stroj a to zvláště v těch případech kde opatrná matinka počala se šněrováním hodně záhy aby dceruška byla jednou hodně útlou.

Šířiti se tato o zhoubných účincích šněrovačky nebudeme, k tomu bylo by třeba pojednání delšího, podotýkáme jen že dosud nebylo člověkem vynalezeno ničeho, co by tolik záhuby civilizovanému lidstvu přineslo, co způsobeno jí šněrovačkou. Alkohol, tabák, opium a jiní škůdcové lidstva jsou hotovými beránky proti šněrovačce, pěkně utažené, od útlého věku nošené.

Neuznávají ženy že se snahou jejich po emancipaci musí kráčet mnohé opravy a mezi těmi že musí býti odloženi šněrovačky a radikální oprava šatu ženského, jenž tolik má nevýhod? Pakli ano proč vydatněji v tom směru nepůsobí?

Z vlastních zkušeností víme že cvičitelové marně namáhají se aby cvičenky aspoň ve cvičení na chvíli šněrovačku odložily. A k tomu ještě bývá jim bojovati se zakořeněným předsudkem cvičenek, které samy ustanovují jaká cvičení se pro ně hodí a jaká nikoli. Často marně se o to pokouší cvičitel aby svěřené mu cvičenky nevinný podřep provedly. I nad takovým cvikem pohrdlivě se tváří i dávají cvičiteli pocíťovati, taktó že je cvičiti nesmí a nedbá-li cvičitel takových význačných pokynů, pak jednoduše do cvičení více nejdu.

Neměly by tu ženy trochu více dbáti aby se lépe poučily? Neměly by tu, kdy bojují zápas o své povzne-

šení přičiniti se k tomu aby vychováním svým dokázaly že chtějí býti k tomu plně připraveny zaujati místo po němž touží a jež jim všim právem náleží? Neměly by k tomu pracovati aby i schopnostmi tělesnými stály na roveň s muži? Neměly by samy k tomu přihlížeti aby dostalo se jim příležitosti k lepšímu tělesnému vývinu, v němž dosud samy sobě překážely?

A neměly by konečně nahlédnouti že nesmí samy v sobě i budoucímu potomstvu škoditi, chtějí-li aby všeobecně pohliženo bylo na ženské emancipační hnutí s úctou a vážností?

Jsmo o tom přesvědčeni že v Sokolstvu má právě ono hnutí nejen přátele ale pomocníky vydatné, neboť právě Sokolstvo, jako i jinonárodní sdružení tělocvičná k tomu hledí aby vedle mládeže mužské dostalo se i náležité výchovy tělesné mládeži ženské, aby vedle mužů na cvičišti tužily se také ženy: však pomoc naše nebyla dost ochotně přijímána trůstíc se často o předsudky, při nichž jak se zdá ženy vždy vytrvaleji stojí než mužové.

Prejeme si toho upřímně aby dcery a manželky našich Sokolů stály všechny v řadách těch uvědomělých žen, které za svou emancipaci bojují a k tomu rádi bychom viděli aby také všechny pochopující úplně důležitý úkol jaký ženě jistě v společnosti, co tvorou s mužem rovnoprávnému, připadne, hleděly se pro dobu tu přispůsobiti i aby hlavně přihlížely k tomu by doba ta nenalezla mladší ženské pokolení a pokolení ono, jež přijíti má, nepřipraveno. K tomu třeba aby vychování dívek bralo se trochu jiným směrem než dosud, aby dívce popřáno bylo tolik svobody, co se jí poskytuje hochu, aby postaráno bylo o dostatečné a řádné tělesné se tužení dívek i aby odstraněno bylo vše co dosud ku veliké škodě veškerého civilizovaného lidstva činilo ji tvorem muže slabším.

Druhá zábavná schůze T. J. S. Tyrš v Chicagu, Ill.

Dne 16. m. m. odbyla se druhá zábavná schůze T. J. S. Tyrš v Chicagu. Tato schůze pořádaná jmenovaným sborem byla připravena i pro členstvo ostatních sborů sokolských v Chicagu a toto bylo k ní ze zupního sboru cvičitelského pozváno. Obecenstva i Sokolek i Sokolů dostavilo se přehojně, takže o druhé hod. odpolední byla prostorná dvorana Čes. Am. Slov. síně na 18. ul., v níž T. J. S. Tyrš cvičí téměř přeplněna. Program připravený záležel z řečí, z přednesů zpěvních a hudebních i byl připraven pořádacím výborem pečlivě. Škoda že nebyl proveden jak se očekávalo. Příčinou toho bylo že někteří ze Sokolů již měli shromážděné osloviti se nedostavili. Řečnili pouze Sokol Koudelka a Sokol Slatinský. Tento mluvil případně, onen zvolil si nevhodnou látku a pak chybil že mluvil anglicky. Velmi pěkně přednesl Sokol Dítě báseň „Na přední stráži“ i přečetl posudek o první zábavné schůzi T. J. S. Tyrš, který Sokol A. Haller člen Plzeňského Sokola, s pravou ochotou sokolskou sepsal a již pro její věcnost a pro dobré a agitační rady v ní obsažené níže podáváme. Kapela Sokola Kostky, jež z ochoty účinkovala získala si svými krásnými a vskutku výbornými výkony přízeň a uznání každého z přítomných. Buďtež členům kapely oné naše vřelé a srdečné díky vzdány jménem věci sokolské, již tak obětavě služby své

věnují. Uprímných díků také zaslouží patronát Čes. Am. Slov. síně, jenž místnost zdarma pro prvou i druhou schůzi Tyrše propůjčil. K závěrku schůze přednášel jistý profesor z východu o vlajce americké ovšem že anglicky. Stalo se tak jen proto aby vyplnila se mezera v pořadu, jež vznikla nedostavením se několika Sokolů, již měli přednáseti.

I přes to že nevydářila se tato druhá schůze T. J. S. Tyrš jak dalo se očekávati byla úspěšnou a k tomu ještě byla nám poučením jak na dále měli bychom si při pořádání schůzí takových počínati a čeho měli bychom se při nich střežiti. Výbornou radu dává Sok. A. Haller ve svém posudku pravě „Vybírejte, toho třeba pilně dbáti pro schůze veřejné; jinak ovšem jest se schůzemi zábavnými pořádanými jen pro úzký kruh našeho členstva, v těch ať pokouší se každý bez rozdílu buď v řečnictví neb v deklamaci neb podobném.

Jak jsme zvěděli zamýšlí T. J. S. Tyrš učiniti opravu v pořádání svých zábavných schůzí, o čemž zmíníme se příště.

Viděli bychom rádi aby i jiné sbory počaly s pořádáním schůzí poučně zábavných pro své členstvo i pro obecnostvo.

Posudek Sok. A. Hallera přednesený ve schůzi výše popsané zněl:

„Článek stanov sokolských, pojednávající o pořádání schůzí poučných, spojených se zábavným programem, chová velkou důležitost v sobě, již teprv po bližším pozorování úplně postřehnouti možno. — Mládeži naší, jakož i dospělým poskytnuta zde příležitost, strávení nedělní odpoledne v zábavě, která mimo to, že vstup úplně volný jest — toliko rázem ušlechtilým — sokolským se bere.

Veřejné rozpravy o důležitých otázkách sokolských — národních i jinak společností lidské se týkajících, nabudou rozšíření; mnohá věc, která nám tajemnou rouškou zastřena byla, nabude objasnění. Udržujme pořad zábav těchto v pravých mezích a jsem jist že i ti, kdož nedělní odpoledne tráví v zábavách, jimž taneční školy se přezdíva — ti, kdož toliko při plném „pejlků“ vyplnění svých tužeb spatřují — i ti, kdož až do dnes národního života se stranili, získáni budou pro věc dobrou, k našemu národnímu životu nevyhnutelnou.

Jsmo národem na počtu slabým a co takový musíme státi svorně při sobě — nikdo nechť nezůstane zpět. Nám nebezpečným luxusem by bylo třístiti síly své. I malé národy vykonati mohou činy veliké, je-li svornost a mužná mysl na pravém místě.

Dějiny naše podávají nám sta krásných, jak trpytné hvězdy se vyskytujících příkladů, z nichž zkušenost čerpati a příklady sobě bráti můžeme, které nejlépe dosvědčují, co spojenými silami dokázati možno. — Žel, že po slunečním svitu šťastných dob národa našeho přišly pohromy, nesvornost a revnivost, které tak mnoho zla pro lid český přivodily. Na nás nyní jest, by všechna ta zla přičinili jsme se odstraniti, by setřáslí jsme se sebe vše, co život náš tíží.

Přednáška pořádaná Těl. Jed. Sok. Tyrš směřovala k tomu, by naznačily se spůsoby a cesty, jimiž bráti se máme, chceme-li se lepšího postavení v společnosti lidské domoci.

Sokol Karel Štulík právem poukázal k tomu, jaký vliv má tělocvik na tělo i národní život náš. Jen v zdravém těle sídlí zdravý duch.

Národ pak, proniknutý sebevědomím, ovládaný zdravým duchem, dosti silný jest by uhájil svoji existenci, své výsady a práva proti nepřátelům sebe urputnějším a zatvrzelým. Jak tělocvik velký vliv má na národní život, o tom vypráví nejvíce dějiny starých Řeků, Římanů a Spartánů. Z toho vysvitá, že ten, kdo šíření tělocviku vytknul sobě za úkol, koná nejen pro jednotlivce ale i pro celé lidstvo práci záslužnou. Pořádejme přednášky dále, připrav se k nim program záživný a jistě výsledek jaký z nich očekáváme nás nemine.

Nemohu opomenouti bych nepřipoměl br. pořadatelům, by věnovali schůzím těm velkou pozornost.

Ve volbě přednášejících buďtež opatrní a vybírávi, neboť účinek slov jednoho smazati může netečnost neb i neproniknutí myšlenky řečníka druhého. — Vybírejte! Každé slovo ve schůzi pronesené, nechť podobá se zrnu, zapadlému na úrodnou půdu.

Účel posvěcuje prostředky a čím vznešenější účel, tím opatrnějších používejme prostředků by cíle jsme se neminuli. To budiž činěno, pokud před veřejnost vystupujeme. K zvýšení činnosti ve smyslu tom mezi členstvem samým ku vytržení myšlenek jich, — k tomu služtež soukromé zábavy — dýchánky — besedy atd. však před vystoupením nepřipravených, — nevyškolených řečníků před veřejnost — před tím Vás bratří varuji.

Celkem učiněn Vámi počátek úspěšný, mnohoslibný a proto nenechte se odstrašit žádnými překážkami. Jen chutě dále, krok nikdy zpět! Pracujte dále na vytknutém programu a doba kdy „Co Čech to Sokol“ přiblíží se ručím skokem. — Na zdar!

A. Haller.

Oslava 5leté činnosti Klatovského Sokola v Chicagu.

Dne 31. m. m. Sokol Klatovský v Chicagu oslavil své pětileté zdárné působení skvělým hodem, jenž odbýván v Čes. Angl. škole Ladimír Klácel.

K slavnosti té dostavilo se hojně členů jmenovaného sboru i jeho příznivců s jich dámami; také Klatovské Sokolky četně se dostavily. Kolem desáté hodiny sň pečlivě k hostině připravená a vhodně vyzdobená byla plna těmi, již přišli aby potěšili se se Sokoly Klatovskými z jejich pětileté práce. Po ouvertuře orchestrem Baeumelem řízeným přednesené, starosta Klatovského Sokola V. Heidenreich zahájil slavnost, uvítav shromážděné hosty i poukázav k významu slavnosti, k níž byli se dostavili. Po něm pořadatel t. l. promluvil o založení Klatovského Sokola i o jeho činnosti za uplynulé prvé pětiletí poukázav k tomu že sbor ten vždy spazil se poctivě povinností svým dostáti, což zřejmo z pravidelné a stále jeho činnosti v tělocvičně, v níž vedle členů popřáno vždy ochotně příležitosti ku cvičení i mládeži i Sokolkám. O jarém duchu, jaký v Sokolu Klatovském hned při jeho vzniku byl, svědčí že sotva se byl utvořil již přistoupil k N. J. S., uznávaje důležitost práce společné. Přítomně čítá Klatovský Sokol 56 členů a činnost jeho v poměru ku počtu členstva jeho jest utěšenou. Ku konci své řeči blahopřál pořadatel t. l. slavicímu sboru by v době příští

s novými a vzpruženými silami na úkolu svém pracoval, poukázav k tomu co ještě zbývá mu vykonati. Starostka Sokolek Klatovských M. Prokešova v pěkné řeči připomenula jak Sokol Klatovský vždy pečlivě a otcovsky se staral o Sbor Klatovských Sokolek, děkovala slovy srdečnými za všechnu přízeň i obětě Sokolkám přinešené i vyslovila přání by tak i na dále bylo. Jmenem sester Sokolek pak slavicímu sboru blahopřála.

Ač všechny sbory chicagské byly k této slavnosti pozvány pouze T. J. Sokol Tyrš dal se zastoupiti členem svým Sok. Dítěm; Sokol Tábor a T. J. S. Čechie poslaly blahopřejné dopisy. Ostatní sbory neuznaly za dobré na pozvání nějakým způsobem odpověditi. Říkává se, že pro zdvořilost nikdo nebyl bit. Snad mohli bychom si toho někdy připomenouti.

Pěkný a vzletný přípitek pronesl Sokol Dítě za T. J. S. Tyrš. Pak přečteny blahopřejné dopisy a pořadatel t. l. připil zakládajícím členům Sokola Klatovského, kteří z původních 8 dosud 4 u sboru věrně trvají. Jsou to Sokolové Červený, Hurt, Lalák a Švehla. V přípitku zmíněném poukázáno k tomu jak třeba si vážiti členů, kteří při sboru svém věrně stojí ať v dobách dobrých či zlých pracující vždy ochotně a obětavě k jeho povznesení. Z jmenovaných zakládajících členů Sokol Švehla promluvil k shromážděným; zmínil se o skrovných počátcích Sokola Klatovského i projevil náhled že sbor ten dobře bude prospívati čemuž nasvědčuje práce již vykonaná.

Po skončené hostině oddali se účastníci slavnosti volně zábavě, jež potrvala do pozdní hodiny ranní.

Známe činnost Klatovského Sokola z minulého pětiletí i jsme přesvědčeni že zaslouží uznání za své dobré snahy i za výsledky těchto snah. Sbor ten nebyl založen ze žádné konkurence, ze žádného stranictví nýbrž z potřeby aby část české osady Chicagské západně od Plzně ležící, zvaná Klatovy, měla středisko, v němž by věc sokolská byla pěstována. Sokol Klatovský v končině oné vykonal hodný kus práce vlastenecké, za niž třeba mu upřímných díky vzdáti jmenem věci sokolské a pro kterou srdečně mu přejeme aby prospíval v letech příštích.

Na zdar!

Zpráva cvičitelská.

V období od 20. listopadu do 18. prosince 1894 cvičil jsem v Clarkson, Neb. Clarkson čítá asi 300 obyvatelů, skoro samých Čechů, také okolí jest skoro úplně české. Leží v okresu Colfax při dráze F. E. & M. V., (Fremont Elkhorn and Missouri Valley.) Cvičil jsem čtyřikrát týdně, v lichých dnech (pondělí, středa a pátek) večer vždy od 7 hodin a v neděli odpoledne od 2 hodin. Mimo členy Sokola cvičil též Frant. Nejd.

V ý k a z o n á v š t ě v ě.

Zapsaných 8, úhrnná návštěva v 16 cvičeních 95, průměrně na 1 cvičení 6 cvičenců.

Jednotliví členovéúčastnili se počtu cvičení:

16krát Wolf Jan D.	15krát Koza Josef R.
„ Koza Jan ml.	„ Nejd Frant.
„ Chleboun Vác.	7krát Pechanec Jan ml.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. čítá 22 členů. Cvičení odbývá v síni hostinského br. Tlustoše, nájem neplatí, pouze osvětlení a vytápění. Z nářadí mají: skok prostý vyjma do hloubky, skok o tyči, koně, bradla, hrazdu, hrazdu visutou, kruhy, činky, břemena, tyče. Visutá hrazda a kruhy zbyly po zaniklém sboru něm. turnerů a jsou majetkem hostinského.

Již v předešlé zprávě cvičitelské o cvičení v Cedar Rapids a v Oxford Junction, Ia. oznamoval jsem, že se nezbývá v tělocvičnách náležitě čistoty. K té okolnosti se musím vrátiti opět a to poněkud obšírněji. Nečistota zmíněná záleží hlavně v šeredném plivání. Způsobují ji dle místních poměrů buď sami cvičenci, nebo členové ne cvičící, kteří se na cvičení dívají. Stává se obyčejně, že nešesť ta zůstává chvíli nepozorována až najednou se v jednom místě objeví takřka malá louž, někdy do krvava přibarvená. Takové poklesky proti čistotě jsem vždy ovšem hned na místě ostře káral ale proto kladu přece všem členům cvičícím na paměť, aby jednak takových nešvarů zanechali, jednak aby u jiných si je rozhodně zakázali, již v zájmu svého zdraví i v zájmu jednoty. — Čistota půl zdraví — nečistota pak odpuzuje od jednoty živly na čistotu uvyklé. Však nejen zamezení plivání v tělocvičnách jest mým přáním, toto se nese ještě dále a sice až tam, kde by setlocvična jevila v náležitém lesku. Stojí to ovšem práci, proti tomu objevil by se však značný zisk v mnoha směrech.

V Clarkson jsem do cvičil 18. prosince a 19. jsem odjel povozem do Schuyler. Druhý den do Linwood, třetí den do Bruno. Spojení jest dosti dobré. Je však třeba ze S. do L. jiti 4 mile angl. pěšky a z B. do S. 7 mil. Ze Schuyler jedu po dráze B. & M. (Burlington & Missouri River R. R.) 9 mil na přejiždku u Nimbргу, ráno v 8 h. 35 a dále do Linwood pěšky. Z Linwood až do Bruna po dráze F. E. & M. V. 10 mil, odpoledne ve 4 hod. 50. Z Bruna pěšky do Nimbргу a odtud po dráze do Schuyler, kam přijedu večer v 8 hod. Cestovní výlohy budou obnášeti asi \$14.59, přijdou-li však velké vánie, tedy více. — Na zdar!

J a n M e n d í k, spol. cvič.

Bruno, Neb. 21. prosince 1894.

Bratřím cvičitelům a pokročilejším cvičencům sborů chicagských.

Ačkoli již v čísle listopadovém br. pořadatel a v čísle prosincovém br. Dibelka mnohá slova povzbuzující i domlouvající napsali v Sokole Americkém na prospěch četnější návštěvy cvičitelského běhu v Chicagu, přec považuje výk. výb. za povinnost svou vrátiti se k předmětu témuž. Podnět k tomu zavdala tato zpráva o běhu cvičitelském pořádaném pro sokolské sbory v Chicagu, za měsíce říjen a listopad 1894.

Ot. výkonný výbore N. J. S. v New Yorku.

Běh cvičitelský pořádaný pro sbory Chicagské netěší se té účasti, jaké si zaslouhuje, zvláště uváží-li se, jak citelný jest u nás nedostatek těch, kteří by se v tělocvičném názvosloví, i vedení řádném družstva, o případě cvičení sboru a u všech těsně s činností sokolskou spojených, náležitě vyznali. Nedostatek tomu mohlo by se odpomoci jen tenkrát, kdyby běh cvičitelský byl hojně a pilně navštěvován. Tomu však tak není.

V měsíci říjnu obnášela průměrná návštěva 22 posluchače, v listopadu pouze 14 posluchačů. Posluchačů bylo:

- Z Plzeňského Sokola v říjnu 5, v listopadu 4.
- Ze Sokola Slovanská Lípa, v říjnu 4, v listopadu 2.
- Ze Sokola Chicago, v říjnu 3, v listopadu 2.
- Z Klatovského Sokola v říjnu 3, v listopadu 1.
- Z T. J. S. Čechie, v říjnu 2, v listopadu 0.
- Z T. J. S. Tyrš v říjnu 12, v listopadu 9.

Návštěva nebyla dosti pravidelnou, že „súčastněných“ pouze devět navštívilo všechny přednášky v říjnu i v listopadu.

Příčina malého účastenství leží jen v malém zájmu a v nedostatečně touze po poučení.

Přednášky konají se způsobem, při němž hledí se, aby vše podáno a vysvětleno bylo spíše prostozákladně než vědecky, tak aby každý přednášenému rozuměl. K tomu vše přednesené se ještě třikrát opakuje, aby utkvělo vše spíše posluchačům v paměti.

Věc ta zařizena následovně: Přednáší se hodinu a sice od půl desáté do půl jedenácté. Od půl jedenácté do jedenácti hodin opakuje se to, co bylo v hodině právě „uplynulé“ předneseno. Na to v příští neděli vždy od 9 hodin do půl desáté opakuje se, co bylo probáno ve dvou přednáškách předcházejících. K tomu posluchači jsou žádáni, aby dali si znova vysvětliti, čemu by snad byli dobře neporozuměli, a zároveň aby přednášejícího upozornili, když by jim něco bylo nejasným.

Tímto způsobem snažím se docílit, aby přednášené každý náležitě pochopil a zároveň sobě i v paměť upevnil.

Přes to však zdá se, že pro nedostatek účastníků nebude snad možno v běhu tak dlouho pokračovati, aby v něm probráno bylo aspoň zběžně vše, co v něm probrati dlužno.

Zdá se, že obyčejně horlíme pro něco jen tak dlouho, dokud toho nemáme, a když toho dosáhneme, tu počínáme si jako děti, jež dostaly hračku; — za chvíli o ni nestojí.

Lepší snad příležitosti Sokolům v Chicagu ku vzdělání tělocvičnickému poskytnuto za stávajících poměrů sotva může býti, neboť přednášky konají se v nedělní dopoledne, kdy skorem každý může je navštívit.

Podav tímto pravý stav věci, ne právě potěšitelný, však takový, jenž dal se při naší liknavosti předem očekávat, trvám v sokolské úctě

Dr. K. Štulík,

přednášející v cvičitelském běhu pro Sok. sbory v Chicagu.
V Chicagu, 5. prosince 1894.

Bratři! Vám snad netřeba opět a opět uváděti na mysl, že sbory naše zkvétati mohou jen přičiněním svědomitých, řádných, věci znalých a o pokrok se snažících sborů cvičitelských, jež dovedou v členstvu podnítiti tu pravou chuť k práci tělocvičné a vésti je pevnou rukou k vyšší a vyšší dokonalosti. Na sborech cvičitelských osud jednot všech záležitostí nemají-li upadat na pouhé spolky uniformované a parádní.

To měl v. v. na zřeteli, když povolil žádosti ústředního výboru župy Vaší a hmotnou podporu N. J. S. zajistil prvním toho druhu podniků v řadách našich. Jak již v oběžnicích sborům Vaším zaslanych jsme řekli, doufali jsme, že ve městě, kde třetina všech členů N. J. S. sídlí, bude návštěva běhu cvičitelského mnohem silnější, svědčící o neobyčejném zájmu a vzorem sloužící pro příklady podobné, kdyby jinde k nim došlo. Zatím však znamenáme u tak mnohých rychlý úpadek nadšení i chuti k práci vážné, vlastnost u sborů chicagských přímo nepochopitelnou.

Chtěli jsme pomocí Vaší dokázati, jaký očividný prospěch vyplyne účelům našim, když v jednom místě soustředěn bude statný tlum věci znalých a pro učení ostatních schopných Sokolů, z jejich řady vybrati by se dali apoštolové Sokolství, když jinde třeba by jich bylo! A zatím tam, kde nejvíce očekávali jsme pochopení účelů i potřeby cvičitelského běhu, dočkali jsme se značného sklamaní!

Nechceme domnívati se, že bude nutno uzavřítí běh a skončítí vyučování pro nedostatek posluchačů a pilé. Chicagské Sokolové zajisté i tentokrát obhájí své dobré jméno na poli tělocvičnickém uznávající beze vší snad pochyby také práci skrytou za stejně záslužnou jako onu, jež nosí veřejná vítězství a šumnou pochvalu širších kruhů. Po našem náhledu ona práce jest záslužnější, jsouc základem a pramenem této.

Nevíme, bratři, jak jinak vybidli bychom všechny schopné z Vás k činnosti a návštěvě běhu cvičitelského. Doba i místnosti jsou příhodné, učitel, jakých málo mezi námi, látka probíraná nad jiné poučná a zajímavá i vzhledem k výchování mimosokolskému, což tedy ještě přáti si více? Jen chuti a vytrvalosti Vaší. Ta dostaví se, budete-li sami chtít, rozhodně, neustupně čtít! Pevně takové vůle Vaší přejeme si upřímně a jí platí naše sokolské „Na zdar!“
Výkonný výbor N. J. S.

Tělocvik na našich školách.

Dne 7. srpna t. r. konán byl v Příbrami sjezd českého učitelstva, při němž pojednávalo se o zdravotnictví školním. Předmět ten vzbudil zájem rozpravu, kteráž slovy případnými vylíčila zběžně stav tělocviku na českých školách, o němž se vlastně nikdo nestaral.

Z pronesených tam řečí uvádíme především zprávu p. Ant. Jandla, učitele z Prahy, jenž pojednáv o hygieně školních pravil dále: Hlavním úkolem školy je pěstování d u e h a. Jelikož duch podporován jest tělem, jest škola povinna pečovat i o vzdělání t ě l a. Tudíž musí škola hleděti, by i v tom vyhověla všem požadavkům hygieny. Ku přímému vzdělání těla slouží zejména t ě l o c v i k a h r y. Fysické vzdělání dorostu jest důležitým úkolem státu i lidské společnosti, neboť blaho a síla národa a státu podmíněna je zdravým vývojem budoucí generace. Fysické vzdělání jest základem

intelektuelního a morálního výchování, a nemůže tudíž ve škole chyběti. Vzdor tomu bývá zanedbáváno na všech stupních. To doznati musíme všichni. Na městských obecných a měšťanských školách zřízeny jsou třeba i nákladné tělocvičny, a přece nevyhovují účelu. Osm až deset, i více tříd střídá se tu hodinu za hodinou tak, že na mnohé třídy, ty nejnižší, ani času nezbude. O prach ze šatu, žíněnek a obuvi není nikdy nouze, zvláště když se čistění koná jen povrchně. Přimyslíme-li si do takové tělocvičny 60—80 žáků, pak nedivíme se, že vzduch v tělocvičně přesyacen je prachem a potními výpari. A v tom se má cvičiti! Při cvičeních nářadových lze současně zaměstnati jen několik málo žáků, kdežto ti ostatní nečinně tu stojí, leda že jsou zatím živým, ale i nezpůsobilým ventilačním strojem, pomáhající ten dusný škodný vzduch dýcháním odstraňovati, co zatím nové spousty prachu a výparu vyvinují. Učitel pak věru neví, co počítí. Má-li dříve bděti nad tím, aby žádný žák k úrazu nepřišel, či býti strážcem a dohlížitelem ostatních. Známé je, že se zákonitě ustanovení o tělocviku provádějí na obecných školách jen z části, zvláště na venkovských, kde není ani tělocvičen, ani nářadí. Není snad nikoho, kdo by neuznával naléhavost reformy v tom směru, má-li tělocvik opravdu dostáti svému zdravotnímu účelu. Tělo musí nabýti jisté pružnosti a síly, aniž by utrpělo škody zbytečným přepínáním sil.

A ještě hůře jsme na tom s tělocvikem dívčím. Od té doby, co stal se tělocvik na dívčích školách nepovinným předmětem, jest skoro, jako by ho vůbec nebylo. K čemu pak také děvčeti třeba tělocviku? To skáákání se prý pro dívku ani nehodí, a raději ji pošlou rodiče ještě privatně na ruční práce. A tak je tělocvik na dívčích školách skoro úplně odstrčen, nemluvě ani o tom, že, kde se koná, koná se způsobem neprospěšným. A jsou to právě dívky, které pro útlejší svůj organismus ručními pracemi i vlivem mody ještě více trpí než hoši. Uváží-li se dále, že dívky rychleji dospívají, a ty slaboučké dívky že mají býti matkami nových generací: je povinností školy, by nejméně tolik hodin tělocviku jim dopřála jako hochům. Dlouhým seděním bývají děti tělesně zmalátnělé a duševně podrážděné, neboť nervosní oslablost a neschopnost k vážné práci pochází zvláště u dívek z přehnaného sedění a nedostatku pohybu ve škole, doma i venku. Vždyť dočasně churavé děti stejně bývají osvobodovány od tělocviku a některých jiných předmětů po čas nemoci. Rozhodně musíme vysloviti se pro to, by tělocvik na obecných a měšťanských školách dívčích byl zase předmětem povinným, jakož aby vykázano mu bylo aspoň tolik hodin učebných, jako na školách chlapeckých. Tělocvik musí býti přizpůsoben věku, schopnostem a individualitě tak, aby nerušeně harmonický vývoj organismu podporoval. K tomu však dvě hodiny — a ty bývají často voleny bez ohledu k ostatním předmětům — nestačí. Zvláště poměry velkoměstské jsou málo příznivé ku výchování duševně cíleho a tělesně dokonalého dorostu. Musíme chyby dříve poznati a snažiti se fysické výchování správně řídit. Rousseau praví: Chcete-li vypěstovati ducha, pěstujte dříve tělo, cvičte síly, kterých má chovanec zužitkovati, přičiňte se, by byl silným a zdravým, aby mohl býti moudrým a chytrým. Slova ta mocně povzbuzují. Řádně řízené fysické vzdělání vychová zdravé, silné a zmužilé občany. Máť ono velikou důležitost pro celkový vývoj mládeže, a tím i celého národa a všeho lidstva.

Pokud se osob vyučujících týče, bylo by záhodno, by na všech měšťanských a všech víceřídnicích obecných školách bylo systematizováno zvláště místo učitele tělocviku, kterýž by pak i o mimoškolní zábavy dětské, hry, bruslení atd. pečoval. Také na ústavech učitelských třeba věnovati tělocviku více péče. Vždyť se tu vzdělávají příští učitelé tělocviku, kteří jen tehdy přilnou ku předmětu tomu, nabudou-li sami náležitěho výcviku, poučení a schopnosti. Také je nutno poukázati na školy mateřské, které namnoze zapominají na svůj účel. Zde třeba místo čtení, psaní a počtů, místo dlouhého tělomorného sedění, napínání mysli, pozornosti a paměti, dopřati dětem více pohybu na čerstvém vzduchu, hlavně her.

H r y jsou předležitým faktorem u výchování a zároveň i nemalé ceny zdravotní. Hry osvěžují nejlépe po duševní práci a zemdlenosti, vzdělávají smysly, oživují radost, zdržují předčasnou zralost, zachovávají zdraví, veselost, brání samotářství. Ony poskytují příležitost zkusiti vlastní sílu, vzbuzují důvěru v ni a zvykají na ni a učí posuzovati jiné osoby dle jejich povinnosti a práv. Hry podporují přirozený pohyb, hbitost, zmužilost a vytrvalost. Hram-

nejlépe poznávají se povahy dětí. Jinde vnikly již v lid, tak že staří jimi se baví. Ony působí vůbec blahodárně o rozvoj těla i duševních schopností. Toho si namnoze nikdo nevšímá, a proto se hrám přičítá skrovna jen důležitost, ačkoliv jsou u vychování nejen důležitější než tělocvik, ale i vděčnější. Kolik tu vychovatelských momentů soustředěno. Kdo zná v pravdě povahu dětí, ten jim her nikdy neodepře. Ze hrami pěstuje se duch společenský a mravnost, to nikdo neupře, zvlášť kdo sám zná, jak kdysi děti hrávaly bez dozoru. Hry hodí se oběma rodám, každému stáří a do všech poměrů. Malá změna rozvrhu umožnila by hrám přístup do školy a poskytla dětem příležitost jich se účastniti, aniž by musily doháněti, co snad promeškaly, sic jinak by byla otázka přetěžování ještě vážnější. Snahy naše musí směřovati k tomu, by hry staly se obligátními. Dětem budiž vykázána zvláštní místa ku hrám, plování, koupání a bruslení. Také toužíme po koupelnách a lázních pro děti v době zimní, k čemuž se nejlépe hodí lázně sprchová, jaké již v jedné škole pražské jsou zařízeny. Koupáním a plováním, jež vedle tělocviku a her podporuje nejvhodněji zdraví, vpravíme dětem význam prospěchu čistoty a péče o tělo, což je v zájmu sociální hygieny předúležitě. Tak zachováme si největší bohatství: zdraví a tělo uchráníme před nemocemi. Hry, spojené s vycházkami, spojují příjemné s užitečným, tuží svaly, vzdělávají smysly, sílí plíce lépe než ve škole a jsou nevyrovnatelně prospěšny. Kolik tu nových pozorování charakteristiky přírody, kterých do školy přinést nemožno. Vycházky prospějí jak přírodopisu, tak zeměpisu a dějepisu.

Když debatta ukončena, přijata byla jednohlasně tato r e s o l u c e :

„Učitelstvo české, shromážděné na sjezdu v Fřibrami 7. dne m. srpna 1894., uvažuje o zdravotnictví školním, usneslo se mimo jiné na následujícím:

Tělocviku na školách budiž věnována zvláštní péče. Na školách dívčích staniž se tělocvik zase předmětem povinným, a vyučujž se mu nejméně tolik hodin jako na školách chlapeckých. V mateřských školách budiž poměrně nejvíce času věnováno tělocviku a hrám.

Veškeré mládeži budiž poskytnuta možnost, aby i mimo školu mohla tělo cvičiti, hry na venku provozovati a plovati; buďtež pro ni zřizována kluziště, hřiště a koupele, taktéž buďtež se žactvem konány poučné vycházky i v hodinách, příslušným učebním předmětům vyhrazených. Na víceřídnicích školách obecných a na školách měšťanských budiž systemisováno místo odborného učitele tělocviku.“

Hry mládeže nutným doplňkem vyučování tělocviku.

(Centralblatt f. allg. Gesundheitspflege 3. — 4. Heft 1894.)

Dr. Schmidt. Ref. MUDr. Alois V. Velich.

Školní tělocvik, jakýž nyní jest, nemůže, ani kdyby i patřičného rozšíření došel, dostačiti a vyhověti potřebnému rozvoji a náležitému občerstvení a obveselení mládeže.

Se stanoviska zdravotnického dlužno vedle tělocviku v rozsáhlé míře pěstovati i hry mládeže.

Dávody k tomu jsou mnohonásobné.

Předně jest třeba míti na zřeteli, že stávajícím posud tělocvičným cvičením školním nikterak se nevyhovuje v dostatečné míře k vývoji těla a plíc nutnému pohybu. Touha po běhu, skákání jest zdravému dětku vrozena od přírody právě tak, jako touha po pokrmu a nápoji. Dvě hodiny, jež se ze 24—30 hodin vyučovacích tělocviku věnují, nemohou potřebě této nijak dostačiti, zvlášť jelikož školní děti i domácími úkoly obtíženy jsou. Kdyby se za tyto dvě hodiny týdne chtělo vyhověti všem potřebám pohybu, jež dítě ku všestrannému vývoji těla vyžaduje, musily by se v hodinách těch síly žáků nesmírně přepínati.

To však se v tělocvičnách dětí nemůže a nesmí.

Školní tělocvik jest hlavně cvičením svalů a hybných nervů. Dítě učí se tu četné druhy pohybu na povel prováděti a tělo své v tomto směru ovládati. Tělocvik vycvičí dítě ve zručnosti a sesiluje jeho svalstvo. Na ostatní ústroje tělesné nemají však tělocvičná cvičení školní téměř žádného vlivu.

Tělo dítěte má však v přední řadě ku svému úplnému vývoji zapotřebí povzbuzení k silnému vzrůstu, oživení výměny látek, na-

pomáhání tvoření se krve. Tomu lze vyhověti jen, postaráme-li se především o řádné dýchání a oběh krevní. Plíce a srdce jsou tedy oněmi orgány, jejichž plný vývoj cvičením příhodným od věku dětského až do počínající zralosti všemožně podporovati máme. Činnost dýchací a oběh krevní nejsou však přímo cvičení přístupny; na práci srdeční nemůžeme váli vůbec působiti, cvičení pak v hlubokém vdechování vyvolávají brzy únavu a jsou tudíž málo působivá. Přímou tedy nelze plíce ani srdce cvičiti, nutno jest tudíž uchýliti se ve věci té ku cestě nepřímé. Dýchání a oběh krevní jsou v těsné souvislosti s prací svalovou. Sval práci vykonávající potřebuje více kyslíku než sval v klidu, a toto více, — jakmile potřeba kyslíku větší jest než množství plynu toho v krvi, za obyčejných podmínek (při slabé práci svalové) obsažené — dodává srdce, a sice tím způsobem, že rozháni více krve do těla a jelikož pak v tomto větším množství krve větší množství kyslíku nalézati se musí, může se tak požadavkům pracujícího svalstva, pokud zvětšené spotřeby plynu toho se týče, v náležitě míře vyhověti.

Pracující sval vyrobí dále větší množství kyseliny uhličité, toto zvětšené množství vylučují opět plíce. Tím musí nutně vedle práce srdeční i práce plíc stoupati.

Z toho následuje, že chceme-li plíce a srdce co nejvíce cvičiti, musíme též nejsilnější práci svalovou vykonávati.

Toho dá se docíliti dvojím způsobem.

Předně silným namáháním jednotlivých svalů, za druhé společnou prací velice četných velkých svalů, leč tím způsobem, že každý jednotlivý z těchto svalů pouze nepatrnou neb střední práci vykonává, leč souhrn veškeré té práce svalové jest velmi veliký.

V prvním případě jedná se o soustředěnou práci svalovou, cvičení sil. V druhém případě opět vykonává se práce rozdělená, a jmenujeme ji, jelikož se při ní většinou tělo pohybuje, cvičením v hbitosti a cvičením trvalým. Znázorníme vše příkladem:

Zdravý 12letý chlapec snadno vyběhne několikrát denně do čtvrtého poschodí a vykoná tím — váží-li tělo jeho 30 kg. — práci 600 kilogrammetrů, počítáme-li totiž výšku 4. poschodí 20 metrů.

Kdybychom však žádali na témž chlapeci, aby činku 20 kilo těžkou 39krát do výše jednoho metru vyzvedl, — čímž by též práci 600 kil. metrů vykonal — tu bylo by mu to zcela nemožno.

Z tohoto příkladu vidíme, že táž práce, jež se snadno za pomoci četného svalstva provést dá, nemůže vykonána býti, není-li přiměřeně mezi svalstvo rozdělena. Mohutné svalstvo nohou, svaly pánevní a bederní lehce zmohou v uvedeném případě práci, jež vykonati pouze svalům pažním holou by bylo nemožností.

Jakkoli dále i při práci četných skupin svalových i při práci jen jednotlivých svalů práce plíc i srdce se zveličuje, přece jsou v ohledu tomto mezi oběma druhy práce veliké rozdíly.

Pracují-li totiž četné svaly, jako se to při stoupaní do schodů neb do vrchu neb při rychlé chůzi a běhu děje, tu mají plíce dostatečnou volnost na všechny strany se rozpínati, a musí se rozpínati, jelikož dýchání při rychlé chůzi čtyřikrát a při běhu sedmkrát vydatnějším býti musí než při klidné poloze na zádech. Při oněch cvičeních sil však musí s rameny koš hrudní, — aby při tom výhradně pracujícímu svalstvu bedernímu a ramennímu pevná opora dána byla — vědomým výhovem námahy po dobu trvání této, pevně postavení zaujmouti, čím právě dýchání rušeno bývá.

Co se pak práce srdeční týče, nutno si připomenouti, že pro podporování oběhu krevního z ven k srdci napomáhá především dýchání, jež žilní krev při hlubokém vdechu k srdci ssaje a dále pohyb svalstva, jež oběh krevní mechanickou cestou urychluje. Tyto obě pomocné síly dostupují však právě při běhu a hbitém pohybování vůbec netušeně plného vývoje a usnadňují tak účinně ono potřebné více práce srdeční. Při napínání sil naproti tomu stlačením se vzduchu v nehybném hrudníku zabraňuje se srdci při naplňování jeho, srdce tudíž při tom pracuje za nepříznivých podmínek.

Cvičením sil nevyvolává se tedy u rostoucí mládeže žádoucí povzbuzení dýchání oběhu krevního a výměny látek, mimo to pak těžce dotýkají se tato namáhavá cvičení jednotlivých svalů pochodu dodávání látek náhradných.

Cvičení ta vyžadují totiž látek k vzrůstu potřebných a zdržují taktó vzrůstu. Proto poskytují chlapeci v siláckých výkonech cvičení žalostný obraz.

Rychlý pohyb jest právě mládeži nejvíce přiměřený, cvičení sil pak teprve pozdějšímu zralému věku příhodno jest.

Dospělý člověk se při běhu velice unaví o po delším běhu jest bez dechu a cítí mocné bušení srdce, u dítěte však příznaků podobných neshledáme. Proč to? Proto, jelikož poměry tlaku krevního u nedospělého jsou zcela jiné než u vzrostlého člověka. U dítěte jsou cévy poměrně široké, srdce malé, u vzrostlého však naopak srdce velkým jest, kdežto cévy zase poměrně úzkými jsou.

Dle Beneke-a vzroste objem srdce od porodu do ukončeného vzrůstu 12krát, objem velkých tepen však pouze třikrát.

Z toho nasleduje, že u rostoucího dítěte tlak krevní velmi malým jest a že cvičení, jež činnost srdeční silně zvyšují (při rychlém běhu ku př. přes 200 metrů v 25—28 sekundách zrychlí se puls s 60 úderů před během v krátkém čase na 160—200 úderů), mnohem snáze mládeži snášena bývají než dospělými.

A skutečně denně vidíme, jak rádi a jak mnoho děti běhají; vyjdou-li ze školy, běží úprkem, při hře rovněž vyhledávají příležitost k prudkému běhu a zůstávají při tom stále svěžími a jeví sotva stopu únavy. Dospělý nemůže tak si počínati! Jeho síly spočívají jinde!

Při obyčejném dýchání dýcháme pouze částí plochy plic. Celé části plic však zůstávají nevyužitkovány a jsou v nebezpečí zakrtnění, jestliže tedy v nečinnosti udržovány bývají. Pečujeme-li stále o to, by naše mládež časem, ba často veškerou plochu plic využítkovala, by plice ve všech směrech — zvláště pokud se hrotů pro nákazu tuberkulosní vhodných a méně vzdorných týče — se šířily, vzduchem rozpínaly a ku nákazě vzdorovitějšími se stávaly.

Mimo to, jak jsme pravili, zrychluje se při běhu oběh krevní a to působí ve spojení s velice zvýšeným přiváděním čistého vzduchu oživení při výměně látek a zvláště při tvoření krve. Tento poslední pochod zvláště tedy odporučuje rychlé běhání pro naši chudokrevnou mládež.

Časté a vydatné pohybování se na čerstvém vzduchu jest pro děti zvláště zdravotně důležité po delším sezení ve škole.

Při sezení omezuje se dýchání téměř výhradně jen na dýchání brániční neb břišní, t. j. dýchají tu pouze dolní části plic, kdežto hroty plic sotva provětrávány bývají. Oběhu krevnímu zase schází při sezení povzbuzujícího vlivu hlubokého dýchání a vydatných pohybů svalových. Srdce pracuje při klidném sezení za nepříznivých podmínek.

I tyto poměry odůvodňují životní potřebu mládeže, pohybovati se vydatně na volném vzduchu.

Rychlé běhání má se u dětí spojití s dětskými hrami. Při hře samo dítě spozoruje, že jest unaveno, a když nemůže vydechnouti, zastaví se. Kdežto když běhání na povel se děje, tu může slabší dítě přetíženo býti, musí-li zároveň se silnějšími běh udržovati.

Dále cítí se při hře dítě mnohem volnějším, veselejším než při nuceném cvičení a pocit štěstí, jak praví Spencer, „jest nejmočnějším ze všech nervy silicích prostředků.“

Dále nutno poukázati k tomu, že tělocvik se u nás pěstuje nejvíce v krytých jizbách, hra však na prostorách volných.

Běhání v krytých tělocvičnách vyvolává spousty prachu a zrychlené dýchání spíše tu škoditi může než prospěti.

Dále se dítě mnohem více duševně zotaví při hře na volném prostranství než při tělocviku. Cvičení tělocvičná na povel se konající jsou přece jen hodinami učenými, případně-li hodina tělocviku po řadě únavných hodin vyučování, jsou záci duševně skleslí, nervový systém jejich jest mdlejší a svalstvo jejich, jak Mosse dokázal, jest chabějším. Hodina tělocviku není tu často osvěžením, nýbrž břemenem.

Jinak jest při hře. Při té není potřebí zvláštních pravidelných pohybů, radost ze hry nedává vzniknouti únavě a odstraňuje ji, děti se při tom duševně zotavují a nabývají nových sil, nové energie. Moment ten jest zvláště důležitým v našem věku, v němž mládež duševně přetížena jest a u dospělých slabost nervová více a více se vzrná.

Při hře dále učí se dítě hbitosti, musí býti stále pohotově připraveno, učí se tu samostatně jednati a celku se podrobovati. — V Anglii uznali již důležitost her dětských. Již v roce 1892. měl Londýn neméně než 6700 míst pro cricket a 1000 prostranství pro hru kopání míče určených.

Spisovatel končí těmito slovy: Zřizujeme ve svých městech pravé paláce školní a zařizujeme v nich s velikým nákladem velké, dobře osvětlené sály školní, ústřední topení, odsávání zkaženého a přivádění čerstvého vzduchu, stavíme v nich vzorné lavice školní atd. a vše to k tělesnému blahu naší mládeže. Leč veškerá tato opatření byla by pouhou polovičatostí, nepečovali-li bychom též o to, aby vzrůstající mládež nutného pohybu venku na světle a vzduchu súčastněna býti mohla.

(Čas. Českých Lékařů).

Sokol Americký.

— Bývá zvykem že spolky pořádající zábavy a chtějící aby o nich zmínka v časopisu byla učiněna postarají se o to by redakce časopisu na zábavu jejich byla upozorněna. Naše sbory sokolské o vlastním svém časopisu neví. Myslíme že by bylo dobře kdybychom aspoň o veřejných cvičeních byli uvědomováni.

— Dovednosti malíře Jaroslava Košáře, člena Plzeňského Sokola v Chicagu, děkujeme, že časopis náš v tomto novém roce bude vycházeti s tváří mnohem přívětivější a významnější než dosud. Nám se obrázek Sok. J. Košáře, na obálce Sok. Am. se nalezající velmi líbí, a věříme že bude se líbiti s námi všem. Jest to kousek pěkné práce.

— T. J. Sokol v Omaze, Neb., uspořádá dne 9. t. m. maškarní ples, jehož výbor pořádající vydal humoristický list „Cvrček“. List ten líbí se od některých toho druhu listů, že jest pěkně tiskařsky vypraven i že obsah jeho jest slušný i vtipný.

— Sokolky T. J. Sokol Tyrš v Chicagu uspořádaly dne 1. t. m. zdařilou besedu spojenou s plesem.

— Sokol Chicago v Chicagu uspořádal dne 30. m. m. zdařilé veřejné cvičení v síni Novotného na Troy a 22. ul. Cvičily dvě čety Sokolů a dvě čety záků. Prostná provedená záky byla jednoduchá, za to však byla pěkně provedena, čehož žel velmi zřídka býváme svědky. Cvičení Sokolů s krátkými tyčemi mohla býti pěkná ale nebyla, protože někteří přilíhli je kazili; bylo tu třeba lepšího navyku. Prvá četa na hrazdě cvičila velmi slušně. Vyrovnala se dobře první četa mnohého staršího sboru než jest Sokol Chicago. První četa záků na bradlech líbila se nám velice. Málokde záci tak pilně dbají aby cviky řádně prováděli. Viděti z toho že cvičitel jejich jest neobyčejně svědomitý a povinnosti své dbalý. Také druhá četa záků na koze dobře se držela. Šerm mohl zcela dobře odpadnouti. Šermovali dva Sokolové spolu bodmo; jak, o tom nechceme se šířiti. Jeden z nich stále se stále bodal svého protivníka do jistého trochu choulostivého místa, jež jest níže prsou i pasu. Celé to šermování budilo dost smíchu. Ti, kdož věci trochu rozumí nasmáli se důkladně. Mravně naučení z toho: „V čem se nevyznáme, s tím se nechlubme!“ Šerm a šerm bodmo sotva hodí se pro naše Sokoly, již většinou jsou dělníky, a již mu denně času potřebného věnovati nemohou. A pak celý šerm jest jen zbytkem starých, surových, barbarských dob, kdy lidé zvláště se učili tomu umění, jak nejlépe lidi zabíjeti. Pro nás jest šerm zbytečným luxusem, ano jest nám protivným připomínaje nám jen lidskou zvrhlost a surovost, staré kastovníctví, lidskou nelidskost. — Cvičení na koni Sokolů bylo dobré až na to že jeden ze cvičících se přičinil aby dobrý dojem smazal tím, že se s koně po prsou svezl do stoje o rukou a pak po rukou do řady na místo své si došel. Takové extravagance přísně odsuzujeme. Po skončeném cvičení poděleni byli záci, jichž bylo ke 30, kužely. Při příležitosti té promluvil pořadatel t. l. poukázav na důležitost tělocviku mládeže a to nejen v tělocvičně nýbrž a to hlavně i mimo tělocvičnu. — Dojem celého cvičení až na uvedené chybičky byl velmi dobrý i přiznáme se že byli jsme mile překvapeni, neboť jsme nevěděli že Sokol Chicago má tak slušný počet dobře vycvičených členů a velmi slušný počet znamenitě se tužících záků.

— Jak se obyčejně v sborech našich volí náčelník, jest dosti známo. Nikdo to obyčejně nechce a tak mnohý a mnohý musí býti žádán než konečně jmenování přijme. Málo to prospěje připomínati, jak čestnou povinností úřad náčelnický jest, či vlastně má býti. Za těchto prazvláštních okolností tím více nás těší, dovidáme-li se že přece někde na náčelníka hledí se co na hlavu celého sboru, i že dle toho úřad jeho pokládán za důležitý. Tak děje se v New Yorku, jak zřejmo z dopisu Sok. Kafky v t. č. uveřejněném, v němž k na-

stavající volbě náčelníka pravi: „Nuže vyberte Soko k spokojenosti nás všech a celé české veřejnosti.“ Nemohly by si mnohé sbory v tom vzítí příklad z naší nejlepší, nejsilnější a nejčilejší jednoty, jednoty New Yorkské?

— Jak známo odhodlala se T. J. Sokol v New Yorku postaviti vlastní svou tělocvičnu a se stavbou, totiž s přípravou místa stavebního již započala. Náklad její stavba ta vyžádá bude značný a tu měly by naše sbory bratrsky T. J. S. v New Yorku býti nápomocny. Skrovně sic ale přece poněkud mohli bychom finančně sboru onomu přispěti odkupováním hojným památníků T. J. Sokol v New Yorku, ježž tato u příležitosti svého 25letého trvání vydala. Kdo jen trochu můžeš kup si památník ten! Lepší knihy sokolské zde vydané není.

— Cvičitel'ský běh v Chicagu pro tamní sbory N. J. S. pořádaný netěší se dosud takové návštěvě jak by měl, ano posluchačů místo aby přibývalo stále ubývá. Nevíme kde to vězí. Snad teď kdy výk. výbor připomenul sborům v Chicagu jejich povinnost vůči běhu cvičitelskému bude návštěva lepší. Doslechli jsme že někteří z těch, kteří běh přestali navštěvovati stěžovali si že přednáši se příliš rychle i že nemohou vše dobře pochopiti. Věc zařízena jest tak že přednáši se zvolna, při přednášce volí se způsob co nejjednodušší aby každému byl přístupný a každá věc pak několikrát se opakuje. Snad někteří ostýchají se běh navštěvovati, že jsou v něm zkoušeni. Však bez pilného a opěťovaného zkoušení nevědělo by se zda posluchači přednešené zažili. Přednášející ochoten jest i v přednášce i po přednášce vše co by někomu nejasným bylo vysvětliti. Máme za to pevně že nestává tu žádných rozumných důvodů, proč by ten neb onen Sokol, zvláště pak ten jenž jiné chce cvičiti, běh cvičitelský neměl navštěvovati a to pilně. Ovšem že mohou se snad výminkou mezi námi najíti někteří, kteří by rádi něčemu se přiučili, kteří však naprosto nejsou schopni i jednoduché věci chapati. Takových však také do běhu cvičitelského si nepřejeme, vždyť by jim ničeho neprospěl, a pak takoví absolutně se nehodí k tomu aby někdy cvičiteli se stali. Leč kolik jest těch schopných v sborech chicagských, kteří běhu cvičitelského docela se straní. Jest snad v šesti sborech chicagských, patřících k N. J. S. pouze 10 neb 12 členů, kteří o tělocvik a povinnosti sokolské se zajímají? Skoro to tak vypadá, neboť návštěva běhu zmíněného obnáší kolem 12 posluchačů. Klesne-li ještě, bude nutno běh ten přerušiti. Pak ať nikdo si nestýská, „nemáme cvičitele“; „není nikoho v našem sboru kdo by cvičení rozuměl.“ Ōi děláme si sami ze sebe rádi blázny?

— Sokol August Tesař náčelník N. J. S. a náčelník T. J. Sokol v New Yorku přesídlil se do St. Louisu, Mo. kde bude cvičitelem a správcem síně tamní T. J. Sokol. My srdečně mu přejeme by dobře se mu v St. Louisu vedlo a tamní jednotě gratulujeme že získala tak výtečnou sílu jako Sok. Aug. Tesař jest. — Na zdar!

— Nebylo by záhodno aby Sokolky se z naší jakési nadvlády emancipovaly? Cvičitel'ský kurs pro Sokolky pořádaný mohl by tu prospěti. V Chicagu mohl by býti snadno uspořádán. Máme za to že by se Sokolky cítily v tělocvičně trochu volnějším když by je žena cvičila. Ženy vždy ženě nejlépe rozumí. Před námi mužskými se Sokolky v tělocvičně přece příliš často upejpají, — ostýchajíce se mnohých cviků.

— Sokol Slov. Lípa v Chicagu uspořádala na Nový rok veřejné cvičení svého žactva. Litovali jsme že nemohli jsme býti přítomni.

— Cvičitel'ský běh pořádaný pro chicagské sbory v Chicagu nenavštívil v prosinci m. r. ani jediný člen Klatovského Sokola. Což tam nikdo o poučení nestojí či nikdo tam poučení nepotřebuje?

— (Novinky z Brooklyna.) — Zdejší Těl. Jed. Sokol, první to národní spolek v Brooklyně, odbyla dne 31. prosince první ples v síni Washington Hall. Bylo by záhodno, by zábava ta se vydařila, ježto se Sokolici hodlají hned po zábavě připojiti k Nár. Jed. Sokolské, a tu jest třeba peněz. V minulém senžuzi sboru zvoleni následující úředníci pro příští lhůtu: Starosta L. Šibal, náměstek Louis Lukeš, prot. taj. J. Toman, fin. taj. A. Vlček, pokl. a náčelník Fr. Hroch, fin. výb. A. Vlach, V. Kačerovský, J. Vaněk. N. Y. L.

— (Otevření nové síně.) T. J. Sok. Tábor v Caledonii, Wis., k níž náleží náš bujarý a uvědomělý tamní dorost, chystá se ku významné slavnosti. Zbudovala si vlastní stánek a síň svou otevře slavnostním způsobem v neděli, 13. ledna. Slavnost bude zahájena o 1. hodině odpolední zaspolučinkování kapely pp. Hájka a Kleina. Řečníci budou pp. J. J. Král z Racina a J. Peřura z Caledonie. U

večer bude uspořádáno cvičení Sokolů a po něm následuje taneční zábava. Sokolové caledonští mohou právem očekávati, že v tento pro ně tak důležitý den Čechové caledonští i racinští s nimi budou za jedno.

(Slavie.)

— V Black Wolf, Kansas činí přípravy ku založení sokolského sboru. Ve Dwight, Neb. založený sokolský sbor pokračuje úspěšně a přidá se co nejdříve k Nár. Jed. Sok. Na zdar! N. Y. L.

— V Chicagském Denním Hlasateli čteme: St. Louis, 2. ledna 1895. — V pondělí ráno na Sylvestra, zavítal do středu Čechů St. Louiských známý v kruhu sokolském vrchní náčelník Nár. Jed. Sok. Aug. Tesař z New Yorku. Příčina náhlého odjezdu z New Yorku Sokola Augusta Tesaře jest tato: Ve sborové schůzi Těl. Jed. Sokol v St. Louis ve čtvrtek dne 20. prosince obdivané, zvolen byl Sokol Aug. Tesař za nájemce zdejší sokolovny a zároveň za cvičitele zdejší Těl. Jed. Sokol, jež dlouhý čas ohlížela se po cvičiteli avšak vždy marně, až konečně se naskytla příležitost a zároveň vyplnilo se dlouholeté přání našich Sokolů zvolením A. Tesaře za cvičitele a zároveň nájemce zdejší sokolské síně bývalé Union Capital Hall. Že zvolením br. A. Tesaře získala T. J. S. nejen horlivého nýbrž i přičinlivého a rozumného Sokola a cvičitele, nelze pochybovati. Zároveň T. J. Sokol v N. Y. však ztrácí v něm nejen vzorného náčelníka nýbrž též i vzorného přítele a druha, což vysvitá z místní zprávy podané v New Yorkských Listech ze dne 24. prosince m. r. Zpráva zní následovně: „Sokol Aug. Tesař odejede do St. Louisu. Ve středu loučí se T. J. Sokol s dlouholetým náčelníkem svým. — Zpráva o odjezdu vrchního náčelníka Těl. Jed. Sokol v New Yorku, mnohého zajisté překvapí, zvláště doví-li se, že opouští New York jen proto, že v St. Louisu doufá naléztí lepší a jistější existenci v tomže obchodu, jaký zde měl. Ve čtvrtek zvolila T. J. S. v St. Louis p. Aug. Tesaře za plaeeného cvičitele a kromě toho nájemce tamní Sokolovny, největší to místnosti v českém okolí v St. Louisu. Lze říci že do St. Louisu si ho takřka vyžádali. Vyjede v sobotu s celou rodinou a přejeme mu již nyní i celé rodině, aby nelitoval nikdy, že New York opustil, aby vskutku nalezl tam, co hledá pro sebe a své milé. Ve středu večer rozloučí se s ním jednota přátelským večírkem v dosavadní jeho místnosti, číslo 1432 na I. Ave., ježto odjíždí již v sobotu, aby vyhověl St. Louiským a byl tam již na Sylvestra. Z českých kruhů Newyorských odchází osoba velmi známá a oblíbená, o níž směle tvrditi můžeme, že mezi slušnými lidmi nepřítel neměla. Jednota Sokol ztrácí pak v něm osvědčeného přítele a dobrého náčelníka, členové upřímného druha, jakých je málo. Jméno A. Tesaře nemůže vymizeti nikdy z historie sboru zdejšího, do níž věpsati sluší o něm list celý a to skvělý. Nemyslíme, že loučíme se s přítelem Tesařem na dobro a proto voláme mu i jeho rodině „Na brzkou shledanou opět v New Yorku!“ Dle této zprávy z New Yorkských Listů vyňaté lze souditi, jak velkou ztrátu T. J. S. v New Yorku utrpěla odjezdem Sok. Augusta Tesaře. Pročež zdejší Sokolici a celá T. J. S. může býti hrda, že se jí podařilo získati Sokola tak horlivého a vážného a jest naděje, že nyní, když se dlouholeté přání St. Louiských Sokolů vyplnilo a oni získali přítele, druha a cvičitele, jakým se může málo která jednota honositi, že budou bedlivě k tomu hleděti by, co získali, hleděti pro sebe třeba i na vždy udržeti a to se stane tehdy, když svorně v lásce společně pospolu pracovati budou k cíli vytknutému. Jest naděje, že v krátkém čase se Jed. Sokol v St. Louis vzmúží a povznese se na takové stanovisko, s kteréhož ji nebude moči žádná nepřátelská střela, ani pomlouvačné jazyky více dolů strhnouti aneb poskvřniti. Na zdar!

Sokol Slávský.

* V době Národopisné výstavy v Praze uspořádá Česká Obec Sokolská slet s následujícím pořadem: V pátek dne 18. června, odpůldne: Veřejné cvičení jízdního odboru Sokola pražského a spojených s ním ostatních jízdních odborů sokolských. V sobotu dne 29. června, ráno: Závod. Dopolodne as o 10. hod.: Zkouška na prostná učňů, žáků i členů. Odpoledne ve 3 hod.: 1. Cvičení učňů a žáků. 2. Prostná všeho členstva. 3. Cvičení první poloviny žup českých. 4. Kroužení kuželi M.-Sl. O S. — V neděli dne 30. června, dopoledne: Průvod. Odpoledne: 1. Prostná všeho členstva. 2. Cvičení druhé poloviny žup. 3. Cvičení praporu jednot pražských a vůkolních. 4. Večer: Rej s lampiony. — Cvičení učňů a žáků záležeti bude ve cvicích prostných, na kterýchž budou podíl bráti

toliko odrostlejší z nich, a ve cvičích na nářadí, hrách a pod.; nářadí tu opět vyhrazeno odrostlejšími. Závody pořádné budou prosté a nářadové. Prosté odbudou se v jednom oddílu a záležitosti budou ve skoku dalekovysokém, běhu, šplhu a prostných. Nářadové. Tyto pořádné budou v oddílu vyšším a nižším. Závoděno bude na hrazdách, bradlech, koni na šif, kruzích a v prostných. Na každém nářadí provedena budou dvě cvičení tajná. Závoděno bude ve družstvech šestičlenných, která v župách s jednotami nečetnými mohou býti složenými družstvy župními.

* Dne 5. listopadu zemřel v Plzni zasloužilý náčelník župy plzeňské br. Vratislav Port, druhdy náčelník Sokola plzeňského, který po dlouhou dobu se vzornou oddaností a horlivostí stál v čele ruchu sokolského na českém západě a činně zasáhal ve veškeré podniky sokolské. Nebylo většího projevu sokolského, na němž by byl nebral účasti a župa i jednota jsou svědky činnorodé a plodné práce jeho. Pohřeb konán byl dne 7. listopadu za hojného účastenství Sokolstva z okolí a poselstva Sokola pražského. Budiž milému druhu čestná paměť v Sokolstvu!

* Zdá se nám, že Sokolstvo v Čechách v otázce obelání Národopisné výstavy jest v tom asi tak jako Češi američtí. My zde dlouho se nemohli rozhodnouti, zda stavěti pavillon či osadu a v Čechách Sokolové opět neví, zda mají postaviti vlastní sokolský pavillon, vzornou tělocvičnu, či vystavovati v průmyslovém paláci na velice obmezené prostře. Postaviti pavillon vyžadovalo by prý přílišného nákladu. Mluví se až o 10.000 zl. Jiní myslí, že by 4000 zl. dostačily. Pavillon onen byl by stavěn tak, že by se dal rozebrati a pak za tělocvičnu upotřebiti v kterémkoli místě. Nevíme jak dopadlo to s návrhem darovati z pokladny N. J. S. 500 zl. na Národopisnou. Prošel-li onen návrh, nebylo by nejlépe těch 500 zlatých věnovati co příspěvek na postavení sokolského pavillonu na Národopisné? Tak tušíme by ony peníze byly nejlépe vydány. O ně mohla by pak některá jednota sokolská v Čechách pavillon onen, tělocvičnu, dostati levněji. Nevíme ovšem jak ještě to se stavbou pavillonu dopadne. Jsme však jisti, že bychom k provedení jeho příspěvkem svým mnoho přičinili.

Obzor.

(Jízda na velocipedu a nemoci srdeční. Tak zněl název přednášky, kterou Dr. Jiří Herschell, zkušený lékař londýnský, ohlásil pro budapeštský hygienický sjezd. Dr. Herschell jest povolán k tomu, by mluvil o tomto předmětu, ježto působí v londýnské nemocnici pro srdeční nemoci a sám jest horlivým jezdcem na velocipedu. Tvrdí, že v posledních letech pozoroval často nemoci srdeční, jež vyvolány byly beze vši pochyby jízdou na velocipedu, a hledá základ toho, proč jízda na velocipedu může se stati škodlivější jiného cvičení tělesného, v té okolnosti, že bicyklista jak při jízdě jednotlivce, tak ve společnosti snadno svěsti se dává k přehnanému přepínání. Na konci své přednášky dává tyto rady: „Jezdit se má jen na kolech nízkých; jezdec seděti má z přima, by se plíce mohly rozšiřovati; velkou váhu též nutno klásti na přiměřenou stravu, přeplnění silnou stravou, jako beefsteakem, nutno se stříci, právě tak i požitku dráždivých prostředků, jako jsou káva a koka a požívání většího množství lihočin. Hlavní však věci jest: jakmile jezdec pocíti nejmenší nevolnosti při dýchání nebo v prsou, má v jízdě ustati.“

Deutsche Turn-Zeitung.

(Cvičení prostředkem proti úplavici cukrové. Ačkoliv jsou příčiny potměšilé této nemoci ještě úplně neznány a ač není ani vlastní sídlo tohoto zla jisto — někteří mají za to, že jsou to játra, jiní že mozek — přece učiněny byly nejnověji v léčení této nemoci tak veliké pokroky, že žádný onemocnělý úplavici nemusí stav svůj míti za beznadějný. Závažným bodem léčení úplavice jest dieta a při dietetickém léčení veliké důležitosti jest vliv činnosti svalů. Každý mocnější nápon svalů působí, že mizí v těle cukr chorobně vyloučený neb alespoň množství jeho se umenšuje. Bylo pozorováno, že vojáci úplavici nemocní zbavení byli cukru velkými námahami manevrů, ačkoli se nemohli přidržeti své diety. V novějším čase nemocní úplavici nechávají se cvičiti s výsledkem velice dobrým. Třeba ovšem, by na cviky lékař dohlížel, a příkázán jest opatrný a nenáhlý postup. Na způsobu činnosti svalové záleží méně. Nemohou-li nemocní prováděti žádných samo-

tatných pohybů svalových jsou příliš slábi nebo na lože upoutáni, prospěšný jim je tělocvik trpný, totiž massage.

(Závody na kuslich v Norvežsku. V Norvežsku, kolébee sportu na kuslich, provádí se trojí závod, buď ve skoku, v běhu neb v obou současně. V malých spolcích kuslařských bývá obyčejně ve skoku závoděno, kdežto při velkých zemských závodech, tak zvaný „Holmenkallauf“ u Christianie, jsou spojeny oba způsoby, a sice každý v jiný den. Při těchto závodech bývá přítomno po 10 tisíců diváků; z nich nejvíce jich přichází s vlastními kuslemi. Město jest skoro liduprázdné, vše spěchá k národní sportovní slavnosti. Pro vzácné publikum jsou zřízeny tribuny. Největší část diváků stojí podél dráhy závodní, a jest provozem oddělena od dráhy. Pořádek udržuje vojsko. Dráha jest zdělána na mírném svahu, v jejíž středu upraven jest pahorek, jehož kolmá stěna označena jest norvežskou vlajkou. Pestré praporečky označují nebezpečná místa dráhy. U valů stojí soudcové. Když všichni závodníci shromážděni jsou v pořádku na pahorku, očekává se s napjetím znamení k závodu. Zazní polnice, načež s pahorku žene se závodník vzpřímen se stoupající rychlostí blíž se k odskočišti. V okamžiku, kdy se k němu přiblíží, sehne se závodník a jako pták s ohromnou rychlostí proletí vzduch a dosáhne půdy po skoku 15—30 m. dlouhém. Doskočivší závodník zmizí v mraku sněhovem, rychle však se vzpřími, aby dokončil na rovině jízdu přivítán jsa hlučným hurrá diváků. Tak to jde jeden za druhým. Některým podaří se skok, nejvíce jich upadne jednou neb dvakrát při třech skocích. Soudci posuzují závodníkovu držení těla i dosažený skok, který měřen jest dle položeného motouzu, děleného na půl m. Posouzení provedeného skoku jest dosti obtížno, vždy však přihlíží se na držení těla. Kuslaři dostavují se k závodu bez holi, kdo však opírá se o hůl při skoku, což velmi nebezpečno jest, bývá vysmán. Závodníkům povoluje se jeden skok na zkoušku. Pro běh daleký zvaný Laengdeleob bývá volena obtížná cesta v pahorkovité krajině okolí Christianie. Zde osvědčuje se důkladnost závodníků v rychlém proběhnutí vzdálenosti, zvlášť při stoupání na srázných svazích. Dráha bývá 20 km. dlouhá, místo odchodu jest též cílem. Před závodem projdou dráhu celé pořadatelstvo, aby naznačili ji a zamezili odchýlení z cesty. Mimo to dráha označena malými červenými praporečkami. Na některých místech jsou postaveny strážce, které pozorují závodníky. V obydených místech poskytuje se jim občerstvení, jako mléko, voda a p. Na držení těla se nedbá. Kdo přijde prvý k cíli jest vítězem. Upadne-li běhoun, jest to zpoždění, čímž závodník dostatečně trestán. Účastníci při tomto závodu, když jsou voláni odhazují kabáty, vesty a čepice, aby pohodlně běžeti mohli; čepice beztoho mohli by ztratiti v zalesněném kraji. Když závodníci se vrátí bývají zavedeni do vytopených místností, kdež obdrží k posilnění polévku a p. Odběh děje se v přestávkách 1 minuty. Když poslední odběh, vyslána bývá výprava, která po případě ztracené čepice sbírá, a stará se o ukrytí raněných.

Sportz.

(Tělocvik na pařížské výstavě r. 1900. Ministr obchodu jmenoval na návrh generálního komisaře světové výstavy r. 1900. listem ze dne 2. září komisi sestavenou ke studování hlavního programu závodů a cvičení tělesných, jež mohly by býti uspořádány v okolí Vincennes za doby světové výstavy r. 1900. V této komisi skládající se z 82 členů, jejímžto předsedou jest generál Baillo, velitel první divise a místopředsedou bývalý poslanec Mérillon, předseda národní Unie střeleckých spolků ve Francii, zastoupen jest hojně tělocvik, střelba, šerm, jízda, plavecký sport, jízda na velocipedu a vzduchoplavba.

Ze župy Východní.

Ze schůze cvičitelského sboru župy Východní, konané dne 9. prosince 1894 v Morrisanii. — Přítomni bři. Jahoda, Zborník, Beníšek. Ostatní nepřítomni a neomluveni. Usneseno poslati k bratrské jednotě Sokol ve Westfield co cvičitele br. Jahodu, který tam má a i týden pobýti, by tam cvičení vzkřísil. Dále usneseno, by příští společné cvičení odbýváno bylo v Long Island City na začátku března 1895. Stěžováno též na netečnost ba nedbalost jednot, kde právě cvičení se nepořádá.

Zborník.

Zápis o schůzi výboru župy Východní, odbyvané dne 16. prosince 1894. — Nepřítomen br. Veselý, který zaslal omluvu. Zápis o schůzi minulé přijat. Náčelník župy, br. Jahoda, podává zprávu o prvním župním cvičení, které málo navštíveno bylo vůkolními jednotami. Bratr Zborník, podnáčelník župy, má zprávu o tomto cvičení poslati do časopisu „Sok. Am.“ Usneseno razítko župy opatřiti monogramem sokolským uprostřed. Pro Těl. Jed. Sokol ve Westfield zvolen za cvičitele náčelník župní a má tuto jednotu po Novém roce dle času jeho navštívit. Pokladník župní má mu zálohu na cestu vyplatiti. Na to schůze ukončena. Na zdar!

M. Kafka, t. č. jednatel.

Zpráva ze společného cvičení jednot newyorské, morrisanské, newarské, slovinské a z Long Island City.

New York, dne 2. ledna 1895.

Cvičení odbyváno v neděli, 9. prosince 1894 ve cvičišti Sokola morrisanského za účastenství pranepatrného; z New Yorku 19, z Morrisanie 4, Slovinci co hosté 4, Newark a Long Island City skvěly se svou nepřítomností, mimo to z New Yorku 1 družstvo čekanců. — Cvičení společná nejsou v okolí našem žádnou novinkou, při posledním však nového bylo to, že vrchní dozor měl župní náčelník Antonín Jahoda. Dříve řídil cvičení společná po všech jednotách bývalý náčelník jednoty newyorské, br. A. Tesař, a byl to též on, který s pomocí jiných je v okolí našem zavedl. Dříve bývala cvičení prostná předem navčena, což tentokrát bylo zamítnuto, a to proto, aby cvičení společné mělo zcela taký ráz jako v obyčejný večer.*) — Ve 3 hodiny odpoledne br. Beníšek, náčelník místní jednoty, svolal přítomné bratry a nastoupeno v řad, pak čekáno na dva, kteří pozdější přišli, značnou dobu. Potom nastoupeno bočně v čtyřstupy ku cvičení prostnému. Dříve nežli toto počalo promluvil ku přítomným br. F. Martyny delší řeč, pro niž čerpal nejvíce z Tyršova „Uvítání v kruhu sokolském.“ Cvičení prostná řídil br. Beníšek. Sestávala ze čtyř oddílů; osnova: stejnostranné pohyby paží napjatých, postoje úpolnické; časomíra 1—4. Možno o nich říci, že byla nešťastně volena, neobyčejná a k tomu dříve nenacvičená, proto tak špatně se dařila. Ku nepřeknému provedení přispělo též značně nejasné velení; veleno 1—4 v pr. a hned 1—4 v levo, bez zvláštního upozornění, což mělo za následek, že jeden v pravo druhý v levo prováděl cviky nežli poznali jak veleno jest. — Potom nastoupeno ve 3 družstva k cvičení na nářadí a 1 družstvo čekanců. I. družstvo, cvičitel Jicha, hrazda, toče visem prostým. II. družstvo, cvičitel Martyny, kůň na šíř, mety skrčmo, roznožmo a odbočmo. III. družstvo, cvičitel Holub, braďla pobok, mety přednožmo, zánožmo a odbočmo. IV. družstvo, čekanci, cvičitel Sýkora, kůň na dél, mety roznožmo. Střídáno jednou, a sice I. družstvo s II. a III. se IV. s touže osnovou, cvičitelé vesměs z New Yorku. Po ukončení cvičení sešli se zbylí bratři v přizemí pod cvičištnou, kde přednášel br. Zborník o škodlivosti prachu ve cvičištně a Fr. Voříšek o kyslíku a o jeho důležitosti ve cvičištnách. Škoda, že tak málo bratrů bylo přítomno. — Však přes to musel obvyklý soudek být. — Na zdar!

Z.

Ze župy Střední.

V Milwaukee, Wis., 30. prosince 1894.

Zápis o schůzi výboru Střední župy. — Schůze otevřena Sokolem předsedou J. Zahořikem. Přítomen byl jednatel Sokol H. Vrba, pokladník V. Straka a župní náčelník P. Straka. — Čten byl protokol z listopadové schůze a přijat beze změny. — Dopis Sokolů z East Saginaw čten a přijat a tajemník poukázán jim odpověděti usnesení výboru. Sokol Budivoj ani Podlipný nezaslaly zprávu ze cvičitelského sjezdu, ač vyzvány byly jednatelům; jednatel poukázán ještě jednou je požádati, by úplnou zprávu zaslaly ihned. — Župní náčelník stěžuje si opět, že nedostal od nížádného sboru náčelnické zprávy za 4. čtvrtletí. Náčelníci jsou tímto vyzváni, by sobě neobtěžovali pravidelně své zprávy župnímu

*) Jest dobře ukázati veřejným cvičením, jak se obyčejně v tělocvičně cvičí. Proto jest i dobře nepřipravovati zvláště cvičení prostná. Tu však musí se zvoliti ta nejjednodušší a nejsnazší, jinak pojde ze špatného provedení jen ostuda. — Red.

náčelníku zasýlati. — Župní náčelník podal zprávu ze sjezdu cvičitelského, oznámiv: Cvičilo 15 členů denně od 9—12 rano, od 2—5 odpůldne; v neděli pak bylo veřejné cvičení. Cvičení a sjezd potkal se s žádoucím výsledkem. Sokol Janeček v prosincovém čísle měl celý sjezd co tajemník sjezdu objasnit a zprávu podat, rovněž i výboru Střední župy, však doposud tak neučinil. Ustanovený plat jednateli (zapisovateli) jest \$12.00 ročně, pokladníkovi \$1.00 dle usnesení. — Pro příští rok zvolen předsedou J. Zahořik, zapisovatelem H. Vrba, pokladníkem V. Straka. — Střední župy výbor dává návrh, by výbor ten rozšířen byl na 6 členů; opravu tu má zaslat zapisovatel výkonnému výboru; mimo to má se jednatel optat výkonného výboru, zdali sokolské sbory, které nyní nepatří k N. J. Sokolské, mohly by se státi členy župy; že by se pak později mohly získat k N. J. Sokolské; arci nepoživaly by výhod N. J. S. — Župní náčelník podal účet svých výloh a ztráty času; cestovné \$13.20 8 dní ztráty \$16.00, úhrnem 29.20. Účet za razítko župní v obnosu \$3.50, protokolní kniha \$0.15, župního náčelníka poštovné \$0.60, jednatel \$1.80 a služné za 10 měsíců \$10.00, pokladníkovi \$1.00, úhrnem \$17.05. Příjem obnášel: T. J. Sokol v Milwaukee \$10.00, Mladočech z Racina \$4.90, Budivoj z Detroit \$5.40, Česko-Amer. Sokol z Manitowoc \$2.80, úhrnem \$23.70, jest tedy za pokladníkem \$6.65. — T. J. Sokol Podlipný, T. J. Sokol v East Saginaw a oba sbory v Clevelandu poplatek 10 ctů z hlavy ještě nezaslaly, ač ještě značné výlohy máme, jež v krátkém čase vyrovnati musíme, jsouce místní jednotou potřebnou částkou založení. — Schůze župního výboru odbyvá se nejméně jednou za měsíc, pravidelně poslední pondělí v měsíci, takže veškeri náčelníci zprávy své pravidelně zaslati mohou. — Tim schůze ukončena. — Na zdar!

Hynek Vrba,
jednatel výboru Střední župy.

Ze župy Chicagské.

Zápis o schůzi cvičitelského sboru župy Chicagské dne 18. listopadu 1894. — Schůzi zahájil náčelník župní, br. Karel Štulík. — Jednáno bylo ohledně určení stupně výkonů při závodech. — Br. Štulík odporučuje, by každý náčelník vzal si na starost dva druhy cvičební, což bylo jednohlasně přijato a rozvrženo následovně: Vis a podpor, Tyrš; — sed a ručkování, Chicago; — komihání a obraty, Tábor; — výmyky a vzepření, Čechie; — přemyky a toče, Slov. Lipa; — mety a výdrže, Plzeňský Sokol. — Usneseno, by bylo všem sborům župy zdejší oznámeno ohledně přednášek župních, které odbyvány budou u různých sborů sokolských; též má tajemník oznámiti sborům v Braidwood a Coal City toto usnesení. Náčelník župní uvolil se o tom šíře rozepsati a zároveň v našem orgánu zmínku učinit. Příští přednášku uspořádá Sokol Tyrš v neděli dne 16. prosince t. r. o druhé hodině odpo.; k ní mají býti sbory chicagské pozvány. Usneseno, by příští schůze sboru našeho odbyvána byla třetí neděli v prosinci o půl jedenácté hodině dopoledne. — Br. Fr. Pecival doporučoval, by cvičení prostné a s tyčemi bylo o závodech závazným, což přijato nebylo z toho ohledu, že již nyní, bude-li přijat návrh, by pouze čtyři ceny obdržely, bylo by výše udané cvičení povinným. — Na to byla schůze odročena. — Na zdar!

Jan Krizan, taj.

Ze župy Západní.

Protokol o schůzi župního výboru dne 19. prosince 1894. — Schůze zahájena starostou, br. A. Kmentem. — Protokol o minulé schůzi schválen. — Dopis ze Schuyler, v němž oznámen seznam členů, přijat, jelikož ale žádný poplatek nezaslán, má se počkat do příští schůze a pak má tajemník upozornit všechny jednoty, by své povinnosti dostály. — Těl. Jed. Sokol Žižka v Bruno hlasuje pro Omahu pro příští župní závody. — Usneseno oznámiti výsledek hlasování. Omaha 7 hlasů, Cedar Rapids 3 hlasy, So. Omaha a Crete 1 hlas. T. J. Sokol v Milligan dosud nehlasovala. — Pro Omahu hlasovaly: T. J. Sokol Omaha, So. Omaha, Wilber, Crete, Schuyler, Linwood a „Žižka“ v Bruno. — Pro Cedar Rapids: Těl. J. „Tyrš“ Cedar Rapids Sokol, „Český Lev“ v Oxford Junction, T. J. Sokol v St. Louis. — Pro Crete: T. J. Sokol „Jirí z Poděbrad“ v Clarkson. — Pro So. Omaha: Těl. Jed. Sokol v Plattsmouth. — Tim schůze skončena. — A. Steiger.

Zápis o sjezdu Střední župy v Detroitu, Mich.

Sjezd Střední župy v Detroitu započal dne 26. listopadu.

Celé jednání sjezdu:

První porada se odbyvala v pondělí, dne 26. listopadu v sedm hodin večer. Schůzi zahájil náčelník Střední župy, A. Straka. Zvolen zapisovatelem Josef Janeček.

1. Návrh dán, by se cvičilo každodenně od dvou hodin odpoledne do pěti večer a od sedmi do desíti večer; tím že se dá více příležitosti těm členům navštěvovat cvičení, kteří jsou denního času zaměstnáni, což po delší debatě přijato.

2. Přijato, by se upustilo od další porady až jestli se více jednot účastní sjezdu.

Cvičení započalo v úterý ve dvě hod. odpo. Cvičilo se v úterý a ve středu. Při ukončení podává zprávu cvičitelský sbor T. J. S. Podlipný, by se čas cvičení změnil, by se započalo ve čtvrtek v 9 hodin ráno a cvičilo se do 12 hod. v poledne, a odpoledne by se odbyvala poradní schůze, což bylo k vůli cvičencům přijato.

Schůze zahájena náčelníkem A. Strakou ve 2 hodiny 30 minut odpoledne.

Zástupci přítomni byli následující: Náčelník Josef Štibr, cvič. Ant. Jedlička od Sokola Čech z Clevelandu, O.; cvičitel Jan Zahorík z Milwaukee, Wis., náčelník Jan Fryš a cvičitel Franta Kroupík, Karel Bečvář a Bohumil Masák od T. J. S. Podlipný a Jos. Janeček od T. J. S. Budivoj z Detroit, Mich.

1. Návrh podán, by Střední župa pořádala závody příští rok 1895, což po delší debatě přijato.¹⁾

2. By při závodech bylo upotřebeno jenom dvou hlavních náčiní a tři mimořádné.²⁾

3. By náčiní a výkony byly určeny až na místě přeborného cvičení soudci.

4. By bylo sedm odměn.

Odměny jsou následující: První odměna má býti pro jednotu, která provede jakékoliv souladnější a složitější cvičení prostné. Tři odměny pro první a tři odměny pro druhé oddělení.³⁾

5. By příští závody Střední župy byly odbyvány doby ranní a beze všeho velkého oznamování a lákání obecnstva.⁴⁾

6. A téhož dne odpoledne by se odbyvalo veřejné cvičení co možno nejlepší a nejokázalejší.

7. Pro župní závody příští zvoleno město Detroit a závody se mají odbyvat v měsíci červenci.

8. By článek o volbě náčelníka v župních stanovách změněn byl tak, aby náčelník župní byl volen v župním sjezdu a nikoli župními činovníky.

9. By zapisovatel tohoto župního sjezdu požádal výkonný výbor o částku \$50.00 ku krytí výloh sjezdem povstalých.

10. By výkonný výbor dal otisknouti příruční knížku, již náčelník A. Straka sepsal.

11. By bylo výkonnému výboru dopsáno, že záhodno by bylo, kdyby západní bližší jednoty, kterým jest možno, vyslaly svoje cvičitele do jednoho bližšího jim města a tam by jim mohl společný cvičitel společně přednášet a je cvičit, tak že by se nabylo času a cvičitel že by mohl navštívit dříve města jako je Cleveland, kde ještě žádného společného cvičitele nebylo.

12. Návrh dán, by další cvičení se odbyvalo na východní straně v síni T. J. S. Budivoj, což přijato.

13. Náčelník T. J. S. Podlipný oznamuje, že uspořádají členové téhož sboru večer veřejné cvičení na počest účastníků sjezdu a žádá zástupce, by se účastnili cvičení, což přijato s vřelým „Na zdar!“

¹⁾ To bylo docela zbytečno činiti návrh, kdy závody župy Střední mají se konati, tím zbytečnější bylo o návrhu takovém jednati. Stanovy N. J. S. hlava III. článek 6. určují závody župy Střední na rok 1895. Proč mlátiti prázdnu slámu? — Red.

²⁾ Což pak stanovy N. J. S. nejsou v tom dosti určity, na čem má se při župních závodech cvičiti? Přejí-li si v župě Střední změnu nějakou, musí ji provést cestou příslušnou a ne sjezdovým ujednáním. — Red.

³⁾ I taková změna dala by se provést jen změnou stanov N. J. S. — Red.

⁴⁾ Tak rozhodnutí příslušelo by místnímu závodnímu výboru. — Red.

V pátek započalo se cvičit v devět hodin ráno a cvičeno do dvanácti. Pak byl pohov a oběd do dvou hod. a pak se cvičilo do čtyř hod., načež náčelník oznamuje, že návod tělocviku na náčiní jest úplně probrán.

Pak se probralo cvičení pořadové, čímž práce župního sjezdu zakončena.

V sobotu, dne 1. prosince pořádala T. J. S. Podlipný divadlo „Marjánka, matka pluku“, což bylo při malé návštěvě obecnstva dosti dobře sehráno.

V neděli, dne 2. prosince, bylo pořádáno veřejné cvičení v síni T. J. S. Budivoj taktéž při malé návštěvě a súčastnění se německých turnerů. Cvičení provedena dosti dobře.

„Na zdar!“ takovým župním sjezdům!

S úctou

Josef Janeček.

DOPISY.

V Třebenicích, dne 15. prosince 1894. — Výkonnému výboru N. J. S. — Drazí bratři! — Vyslovujeme Vám náš vřelý dík za značný nám zasláný obnos, (226 zl.) kterýž jsme ve prospěch zřízení domu sokolského v Třebenicích dne 1. prosince t. r. obdrželi. Jest nám to nemalým potěšením, že drazí bratři naši v zámořských krajinách dleci, národní práci nám ulehčují a účast takovou vůči ni jeví. Můžeme Vás ubezpečiti, že jest to pro nás značnou posilou. Vyslovujeme Vám drazí bratři náš upřímný bratrský pozdrav, znamenáme se se sokolským pozdravem „Na zdar!“

za spr. výbor Těl. Jed. Sokol v Třebenicích pod Košťálem
V á c . E m . S p u r n ý , S . P a ř í k ,
jednatel. starosta.

V Bruno, Neb., dne 26. prosince 1894. — V T. J. Sokol Bruno byli ve výroční schůzi zvoleni následující činovníci: Starosta Alois Straka, náměstek Jos. Kudláček, tajemník R. Šabata, účetní Václav Blatný, pokladník Jan Havlík, jednatel Robert Šabata, náčelník Václav Blatný, výbor majetku Jos. Marušák, Jos. Kudláček, Václav Blatný; praporečník Fr. Mašek. — P r á v ě k n á m z a v í t a l S o k . M e n d í k minulý týden. Bude zde asi 8 neděl cvičiti v Bruno, v Linwoodu a ve Schuyler. Nemůžeme se pochlubit se cvičením, ač cvičíme třikrát týdně, i ponecháváme tu věc Sokolu Mendíkovi. — Náš sbor čítá 12 členů a cvičících jest 9. Těž bychom neradi zůstali pozadu na župní závody, které se budou odbyvati v Omaze. — Na zdar!

V á c l a v B l a t n ý , náčelník.

V Clarkson, Neb., dne 29. prosince 1894. — (Vyňatek z dopisu výkonnému výboru N. J. S.) — S celou radostí se Vám musíme pochlubit, že jsme založili knihovnu dne 14. listopadu 1894 a nyní již čítá 180 knih a sice v tomto rozdělení:

1. část: knihy vědecké a sice 26 knih
2. část: knihy tělocvičné a sice 13 knih
3. část: knihy divadelní a sice 50 „
4. část: knihy zábavné a sice 90 „

Úhrnná cena knih (snižená cena) obnáší \$102.70 což jsem sám mezi obecnstvem sebral, totiž tak: jedni přispěli peněžitě, druzí přispěli nějakými knihami a někteří obojím. Spisy máme vesměs od dobrých spisovatelů, nejvíce od Václava Beneše Třebízského, Aloise Jiráka, Jana Nerudy, a Svat. Čecha. — Knih se za první měsíc půjčilo 41. Podmínky jsou tyto: Kniha se půjčí každému kdo složí záruku (dobrý úpis (notu) na \$5.00 a zaplatí za půjčení 5c na čtrnáct dní, když ji ale déle podrží platí za každý následující týden 5c. Za knihovníka jsem ustanoven já. Výbor knihovní, Sokol W. C. Mach, J. B. Mathauser. Šťastný a veselý Nový rok přeje

Na zdar!

A n t . O d v á r k a , jed.

V Linwoodu, dne 31. prosince 1894. — Naše jednotka vzala si do svého ročního pořadu mimo jiné též slavnost vánočního stromku určenou hlavně pro naši drobotinu, která se jí i s rodiči v hojném počtu účastnila. Tři dny před štědrým večerem vybrali se již záhy z rána 4 bratři s vozem a lodkou k řece Platte. Jedině na její ostrovech možno nalézt spůsobilé stromy. Trvalo to však až do noci, nežli se vrátili se souměrným stromem cedrovým. V síni br. Bartoše se náležitě upevnil a v pondělí celý zahalil v ozdoby a

dárky, kterými se známi vzájemně obměšleli a rodiče dětem nadíleli. Již o sedmé hodině byla dosti prostranná síň naplněna účastníky. Program slavnosti vyplňovaly hlavně dítky malé i odrostlejší deklamováním a zpěvy za napjaté pozornosti přítomných. Tito povděční za požitky jim skytaný, neskrblili potleskem ani když jedno malé děvčátko v přednášce uvázlo a plačíc uteklo. Z předu proslovil cvičitel Mendík řeč o významu sokolské slavnosti a vánočního stromku a poukázal na působení Sokolů pro vzájemné přátelské obcování krajanů v zábavách ušlechtilých, o působení jich pro význam a povznesení národnosti naší. Na to přednesla sl. M. Krejčova deklamaci „Tři doby v zemi české“, která byla srdečně přijata a mnohému z posluchačů vedrala se slza do oka. Pak následovalo několik malých deklamací. V prostřed programu Sokolové sehráli frašku „Studentský trojlístek“, která obecenstvo tak obveselila, že potlesku nebylo ani konce a opona musela jít několikrát nahoru. Pak bylo předneseno dětské divadlo „Škola“. Učitele hrál Sokol Bartoš a počínal si tak po kantorskku, že obecenstvo ze smíchu téměř ani nevycházelo. Ku konci pak bylo předneseno několik velkých deklamací, mezi nimi „Když jsem já na vojnu šel“, přednesl pan Jos. Černý, „Chvala stavu manželskému“ Sok. Duda, „Ženit nebo neženit“ Fr. Bartoš, „Vdávát nebo nevdávát“ sl. F. Machulanova, „Z divčích popěvek“ sl. A. Štavova, „Na prerii“ sl. A. Prajova, které se vesměs líbily a potlesku nebylo konce. Dítky Černého pak zazpívaly koledu, která též vyvolala velký potlesk a opona musela být několikrát zdvižena. Po skončené části přednáškové, kterou řídil Sokol Bartoš, nastalo za velkého pohnutí rozdílání dárků. Co tu jiskrných oček radosti zářilo a dárky ze všech stran prohlíželo, radost se podívat. Časem nastal takový rozruch, že muselo na chvíli se nastati s rozdíláním dárků a připomínati ticho. Však za chvíli zase vlnil se již ten dav malých nedočkavců, kteří vytrvali všichni, dokud dárky nebyly rozdlány, načež teprve se svými rodiči opouštěli síň s tím přáním, kdyby chtěl být štědrý večer 4krát do roka. My jim přejeme jejich radost ze srdce, vždyť radost jejich jest též radostí naší a oni sami naši naději. Mezi jinými obdaroval sbor Sokol pěknými dárky též cvičitele Mendíka a Sok. Bartoše. — Podruhé o něčem jiném.

Se sokolským „Na zdar!“

Sokol dopisovatel.

V Chicagu, Ill. — (Z T. J. Sokol Tyrš.) — Již zase jeden rok nám uplynul. Právě co toto píšu, hlas zvonů, písní, parních píšťal, ohlušující řev trubní a houkání stělních ran jaksi podivně dotýká se mých auditorních strun. Pozastavím se; myšlenky mé leť zpět v minulost, chci se upamatovat na to co jsem minulý rok zažil, co jsem viděl a co jsem dobrého učinil. Zpovídám se tak v duchu — však což jest mi nyní vše platno? — setřu slzu s očí, chci se radovat, chci být vesel, než však se vzpomatuji, hlas zvonů již zaniká do prostor nebeských — již dozvonil starému a přizvonil nový! Nuže bratři, šťastný a veselý Nový rok!

A vůbec proč bychom neměli být veselí? Byl to arci tuhý rok pro nás Sokolstvo, však též byl mnoho pro nás poučný. Zda našemu přání nebylo vyhověno neb naše návrhy byly poraženy můžeme býti aspoň s tím spokojeni že náš záměr byl sokolský a bratrský. Nemíním činit zde kázání plné velkých slov a malého významu — a vůbec na obnovovat stare rány? Raděj zapomeňme vše co nás hryzlo neb trápilo a s novým předsevzetím a s dobrou vůlí vstupme na prah Nového roku a slibme pracovat ruku v ruce pro dobro Sokolstva našeho.

Jak obyčejně, tak i tento rok začínáme s maškarními plesy. Proč zrovna začínáme s bláznivými reji, to nemohu hned pochopit. Přec snad nechceme bláznit celý rok? Však mnohdy si myslím že snad jest i to dobře. Vyblázníme se ze začátku a pak dostanem zdravý rozum, jak to obyčejně bývá.

Však přec jest to jen prasakulenský zvyk, čili zábava, totiž že chceme být šaleni a klamáni. To snad jest proto že mnohý člověk nevěří ani sám sobě. Toť abychom byli z pokolení Matoušova! Tak na příklad vezmem si maškarní ples na přetřes.

Vyvěsíme velké cedule, v nichž oznámeno že těm nejkrásnějším maskám dáme „cenné a překrásné premie“. Nu ovšem to se vše hezky čte a poslouchá. Na základě tom, mnohý člověk se již vidí jak jmeno jeho jest voláno s jeviště by obdržel první cenou premii, a jářku, není-li to čest býti vyvolánu s jeviště? Den ma-

škarní se blíží; za nastřádané peníze vypůjčí se šat za 12 neb 14 dollarů a představuje nějakého středověkého šlechtice, toť se rozumí — neb tu první cena ho nemine. Dostaví se v určité čas do zábavy jak se na šlechtice patří, též chodí vážně a hrdinsky neb to již umí ze zvyku.

Kol dvanácté hodiny vystoupí výbor na jeviště a oznamuje jména porotců kteří mají cenit veškeré masky přítomné — rozumí se že porotci jsou většinou znalci v tom oboru a nestranní. Hudba spustila, nastal pochod, masky přejdou několikrát do kola pod přísným okem soudců a když již začínají pány soudce oči bolet od hledění, a hudebníci si již vyfonkali svoje plíce, tu spadne opona a moudří soudcové začnou odsuzovat masky. Když se byli hodně již pohádali a několik džbánů piva vypili tu se opět opona zdvihne, as za půl hodiny nejméně, a přečte se rozsudek. „První cenu pro muže obdržela maska představující „Mašukulu m b a“. Tu najednou vyřine se na jeviště postava úplně nahá až na jistou část těla, kůži majíc zamazanou černidlem, držíc v ruce hůl od koštěte opatřenou kusem rezovatého plechu, jímž před chvílí vyražela pánům doutníky z úst a dámám klobouky s hlavy.

Tu pan předseda ve jménu sboru dá mu první cenu za 3 doll. v ceně 25 dollarů. Náhodou — pravím — náhodou ona maska měla známého na porotě. Druhá cena jest přiřknuta námořnímu loupežníkovi, kterých vždy se v plesích dost nalezá, též náhoda tomu chtěla že měl známého na porotě, a tak dále až vyvolán náš šlechtic, který obdržel hodně omalovanou dýmku za 35 centů v ceně \$2.50.

Na neuvíc rozloben opustí síň a s ním více takových masek. A přece jde zas do jiných plesů kde ještě hůře pochodí! Tak to chodí s těmi maškarními plesy, a to děje se nejen ve klubových zábavách ale též i v sokolských.

My víme dobře, že tyto ceny jsou jen léčkou a klamem pro nerozumný lid, a přece takového přestupku morálního se dopouštíme. A k vůli čemu? táži se. Abychom dostali velkou návštěvu? Sokolstvo, kterému uloženo jest poučovat prostý lid ve pravdě, sniží se tak daleko a pod rouškou národní štáli lid by z něho vydělalo peníze! Zdalíž nechcem neb nemůžem obdržet přízně od naší mládeže která z našich sokolských spolků utiká do zábavných klubů, proč vůbec, a nač žádáme peníze od lidu pod rouškou sokolskou? Pořádejme zábavy pro náš mladý lid, které by je ke spolku lákaly a zároveň ušlechťovaly a pak nemusíme se snižovat k tak zvaným „zábavním klubům“, kterých účel jest jen peníze sehnat a pak je v leccjaké přízemní díře promarnit. Kdyby každý sbor zařídil si klubovní místnost a v neděli odpoledne pořádal zábavné schůze a vynaložil ty peníze na to co zahází za nepotřebné ceny, zajisté že výsledek a užitek by z toho měl mnohem větší. Dokud to neučiníme tak musíme dále obecenstvo chytat na lep který nám není k žádné oti.

Na zdar!

Vác. B. Dibelka.

V Omaze, Neb., 1. ledna 1895. — V poslední době jisté individuum napadá při každé příležitosti naši Těl. Jednotu Sokol, ochotnický odbor téže a jednotlivce, členy Sokola, v listech chicagských, zejména v „Šotku“, jenž náhodou jen v řadách našich hojně má odběratelů! Sbor náš tupen a v posměch uváděn jest spolu s jednotlivci, jako moje maličkost, jedině z té příčiny, že pisatele oněch lží a křivých udání své doby ze sboru pro zpronevěření větších obnosů peněžních jednoduše vyloučil. A lidé podobného kalibru chtějí pak platiti za muže vzdělané, chtějí, aby v řadách sokolských byli trpění, když náhodou trpění jsou za tak zvanými redakčními stolky, za nimiž určují „maximální“ dávky otrušku pro všeliké čtvernožce. Máme o vzdělaném člověku zcela jiný názor i pochybujeme, že pikle, tupení a stále podrážvání takých krtků vůči dobré věci sluší mužů vůbec! Máme člověka za vzdělaného jen tehdy, když rozumně si vede, povinností svým svědomitě zadost činí a nedá unést se chlapeckým jednáním, rozsévaje nesvár jen aby osobní mstě své vyhověl. — Nerad o věci té píšu, avšak potřeba tak káže, aby nemyšlelo se v kruzích mimo sbor náš, kdo ví jaké poměry tu jsou, již proto, že Těl. Jednota Sokol, pohlížeje na výsledek práce za rok právě minulý, jen hrdostí naplněna býti může. Ve cvičirně její, pod dohledem náčelníka, upřímného Sokola, br. Moravce, jest vzorný pořádek, eviči se pravidelně a s pravým pochopením věci samé. Ve sboru pak přičiněním svědomitých úředníků, již c to pečují, aby dřívější „přechmaty“ se neopakovaly, zavlažil rovněž ruch dosti čilý, třeba účastenství ve schůzích nebylo

zrovna největším. Každý dobrý podnik národní, každá sbírka vlastenecká, každá šlechtná myšlenka a dílo k ušlechtní lidu, zásady humanní našly ve sboru našem slyšení a náležitě podpory, zejména když o věc šlo sokolskou. Sbor náš to byl, jenž přičinil se, aby nejkrásnější moderní budova školní (škola veřejná) v Omaze nazvána byla po největším pedagogu a učiteli národů, Komenském, členové téhož v čele se Sokolem Kmentem a vlastním navrhovatelem, spolu s jinými přičinili se o darování obrazu Komenského téže škole, pečovali o zařízení denní školy tělocvičné, v níž vyučoval Sokol Pecival, i starali se u každé příležitosti, aby věci sokolské získali příznivců co nejvíce. Těl. Jed. Sokol jediná ze všech sborů sokolských v české Americe připomněla si důstojným způsobem památku slavného pěvce „Slávy deery“, objednala si na sta svazků nových knih tělocvičných, odborných a divadelních, obohativši tak knihovnu svou přiměřeně, pořádala několik zvláště pěkných zábav ušlechtilých a z těch vynikla zejména některá představení divadelní. Ochotnický odbor, řízený Sok. K. W. Bartošem, mnohou slibnou silu nám vychoval a zdárně si vede. Dějiny české v jazyku anglickém vydané, umístěny jsou sborem našim na několika místech vhodných a pro výstavu Národopisnou vykonáno u nás poměrně více, nežli za stávajících poměrů se dalo očekávat. Na nějaké to „obrázkování“ jednotlivců však u nás si nepotrpíme! — Vyjmenoval jsem pouze některé činy skutečné práce, nezmiňuje se ani o účastenství sboru našeho v podpoře různých podniků místních, jako pro chudé, účastenství při závodech v Chicagu a státních závodech v South Omaze, vypravení zvláštního vlaku k „českému“ dni na „světovou“, péči o výchování mládeže naší sokolské, jež žel nesetkala se s pochopením našeho obecenstva, atd. Při tom pak nelze opomenouti sboru našich Sokolek, jež v poslední době sice mnoho nevíděly, avšak vždy snaží se státí po boku bratří svých, když jedná se o věc dobrou a celku prospěšnou. Výbor zábavní se činil také dosti, třeba po skvělém mravním i finančním výsledku výstavy ještě ve vlastním stánku rozložití se nemohl a po věřejší Sylvestrovské připravuje na den 9. února nezbytný „maškarní“, aby pomohl našim financím a myšlence postavení vlastní síně národní opět o píď se přiblížil. — Tím však nechceme říci, že by u nás bylo vše nejlepší. Máme sice jmění as za \$5.000, ale o stavbě vlastní tělocvičny prozatím nemůže býti ani řeči. Zlé časy nám mnohé pokazily! Avšak pryč s hlemýždí váhavostí! Plánů našich se nazydáme! Kdo věrný brat, věřící v budoucnost bytí našeho, v městě tomto pak zvláště bude vždy na prospěch věci sokolské a zřízení stánku téže i v Omaze — nedá se odstrašiti odporem v před jda třeba krůček za krůčkem. Při rozumné a vytrvalé práci, vedení starostou obezřelým Sok. Mikem a po ruce jeho úředníky svědomitými, jest výsledek jen dobrý zabezpečen i v tomto směru. Jest k neuvěření, jakou měrou poškoditi může národní lhostejnost i nejlepší zájmy (viz třeba výbor Národní). Sokol má býti na stráži a naše jednota, doufejme, i v tomto novém roce úkolu svému dostojí a že po příkladu jiných, záhy opatří nám též důstojné středisko Čechů omažských. — Na zdar!

J. R. J.

V Milwaukee, Wis., dne 2. ledna 1895. — Opět jeden rok uplynul, zapadl do moře věčnosti, a tu na počátku Nového roku každému tane na mysli otázka: „Bude lépe v tomto novém roce?“ „Doufejme,“ toť buď naši útěchou. Zažiliť jsme dosti v uplynulém roce — jenom strastí, žádných slastí. Jeť skorem div ještě, že tak jednotně jsme se ještě udrželi, ač žel mnohý dobrý Sokolík opustil prapor náš. Bojů vnitřních zažiliť jsme dosti a ejhle ač pomalu přec jistě naše jednota opět roste — a jak! Pravi Sokolici přistupují pod prapor náš a bohda sbor náš poroste opět víc a více, takže až rok náš nový ukončen bude — zajisté opět až se sejdem v novém roce — a snad i v nové sině, v novém našem stánku, — že nás bude více než jednon tolik.

Sbor náš může skutečně hrdě pohlížeti na minulý rok po tolika úmrtích, útrapách i nepořádkách stojí opět pevně na nohou. Dluhy veškeré jsou zaplacený a ještě u nás malá hřivna zbyla pro nový rok. Zábav bylo velmi málo odbýváno; jak pak, když není peněz; — až na podzim besední odbor vystoupil dosti úspěšně v činohře Deboře a první zábavou sokolskou. Maškarní ples s cenami odbývati se má až 19. ledna t. r. Více zábav sbor pořádati tuto zimu nebude. (P o z . r e d . Těšíme se tomu že alespoň v jednom sboru vzhledem ku bídným časům méně zábav se pořádá. V jiných sborech

stále jde se ze zábavy do nové zábavy, jakoby peněz bylo nazbyt u Sokolů a v obecenstvu.) O vianočních svátcích pořádala nedělní škola dětské divadlo, pod vedením svých učitelů p. A. Sedmihradského ve vyšším a H. Vrby v nižším oddělení. Dítky v obou třídách držely se vzorně, tak že učitelové mohou býti hrdí na své chovance. Jak se z toho těšili rodičové a bude jim to zajisté pohnutkou, pilně dítky své do školy nedělní i tělocvičné poslati. Ve zdravém těle zdravý duch!

Čeští bubeníci pak chtěli ukončiti vesele rok a vesele počítí nový a to se jim znamenitě podařilo. Byl to skutečně výkvět našich mladých junáků a dívek pohromadě. Bavili se znamenitě až do úsvitu. Program zábavy byl skutečně krásný a bezvadně proveden.

Kdo chyběl v zábavě té může litovati, bylo by ho to těšilo pobavit se mezi tou naší mládeží.

Ku konci roku, jak každoročně odbýval sbor Sokol volbu a zvolení následující opět: Předseda Jan Zahofík, místopředseda F. Čížek, tajemník a jednatel H. Vrba, účetní L. Ehrlich, pokladník A. Blažejovský, důvěrníci F. Moudrý, Th. Gressl a J. Jelínek, náčelník P. Straka, cvičitel J. Zahofík, praporečník Podsedník a Talazko, domácí správce F. Smetana, spolkový lékař Wm. Bendl. Většinou jsou to staří úředníci a lze doufati že úřady své opět řádně vyplní.

Co se týče Národopisné výstavy, tu pracují veškeré svobodomyšlné spolky společně; s jakým výsledkem musíme očekávati. V naději, že se každému jeho přání vyplní v tomto novém roce, končím se sokolským Na zdar!

H. V r b a .

V Manitowoc, Wis., dne 2. ledna 1895. — (Z Čes. A m . S o k o l a .) — Ve schůzi dne 12. prosince zvolení následující činovníci na 1 rok: Starosta Jos. Mlada, místopředseda J. S. Kadeřábek, taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St., účetní Jan Vorel, pokladník Ant. Mlada, náčelník Ant. Kostlivý, knihovník a dopisovatel do S. A. Jos. Kostlivý.

Vyloučení pro neplacení Fr. Švejda a Jan Sladký. Br. Václav Pilger byl opět přijat do sboru. — Na zdar!

A . J . F a n t a , taj.

V St. Louisu, dne 3. ledna 1895. — Sedím zamyšlen pohlížeje upřeně na jedno místo zdali nějaká novější zpráva se mě vynoří z hlavy a čím déle upírám zraku tím více pomýšlím do minulosti našeho sboru co dosud vykonal a co ještě jest mu vykonati.

Jsmo opětně o jeden rok dále ku předu.

Sokolové! Věnujme větší pozornost našemu sboru, všimejme si více sokolské činnosti a jeho účelu, nepohlížejme lhostejně na vše, ale pracujme den ode dne více by nemuselo vždy se spolehatí na několik členů, kteří pak vše musí jak říkáme odříti. Vždyť proto jsme Sokoly bychom brali stejného podílu v činnosti a stejného práva ve všem, neb nikdo není více než druhý a když pilně se budeme podílet ve všem seznáme vše co mnozí musí vykonati kdežto většina sobě hová a pak ku konci roku ještě myslí že může býti rád kdo měl trápece, ale ty starosti, ty zvláštní výborové schůze, tu zvláštní ztrátu času za celý rok neuzná nikdo až to pak sám zakusí.

Nyni se nám naskytuje příležitost abychom byli činní ve všem; neb v poslední schůzi uzavřeno „budme cílými i na veřejnosti by naše jednota byla chloubou a zároveň v sobě soustřeďovala muže mladé, muže pevné a vytrvalé dobrých zásad, budme v přijímání členů opatrní, budme vybiravými; co nám pomůže člen, který jde ku sboru a za 5 — 6 měsíců odstoupil neb se nechá vyloučit; každý takový se stane pak nepřítelem našeho sboru a když po čase uzná chybu a rád by šel zpět, pak zase členové hleď na to jinak.“

Pohleďme do čtvrtletních zpráv, vždy jest tam mnoho odstouplých a vyloučených.

Jest zajisté přání nás všech by jednota naše zkvétala a stále ku předu postupovala a zdali budeme každý jen trochu pracovat tak se vyplní heslo, které se proneslo při naší Sylvestrové zábavě o půl noci bychom v počtu zmohutněli, a heslo to zní: Dvě stě (dobrých) členů.

Sokolové, co nám minulý rok přinesl jest Vám všem známo. Tělocvičnu, bylo to dílo naší činnosti. — Co nám tento rok přinese a již hned na počátku přinesl to dokazuje opětně činnost evičitele.

Tedy co chceme více? Máme tělocvičnu i cvičitele a k tomu připojití musíme dobrou vůli ve všem. Na Sylvestra 31. prosince

pořádaly naše pěvecké odbory Hlahol a Vlasta operetku „U jezera“ a jak jsem v posledním dopise sdělil že naši se přičinili, toho též dokázali. Vše šlo hezky hladce a každý jednotlivý výstup odměňován byl dlouho trvajícím potleskem. Dále se pěkně vyjímal scénou Starý a Nový rok.

Pak představen obecnstvu náčelník Nár. Jed. Sokolské Sokol Aug. Tesař z New Yorku který téhož dne do St. Louis zavítal. Přivítán byl obecnstvem srdečně, promluvil v zájmu tělocviku a hlavně vychovávání mládeže. Na to byla volná zábava, která trvala až do rána.

Sokol Aug. Tesař byl již před několika měsíci požádán by převzal cvičení naší jednoty; ale nikdy se nemohl k tomu odhodlati až teprv poslední měsíc se stala změna kdy Sokol J. Káral se vzdal hostinské místnosti v tělocvičně. Tu požádán Sokol Tesař by místo uprázdně vzal a zároveň stal se cvičitelem našeho sboru, což se stalo, tak že hned 1. ledna již se otáčel za nálevnou by zahájil svoji činnost existenci. V cvičení započne již co nejdříve tak že naši nebudou mítí výmluv žádných, že snad se něčeho nedělá pro tělocvik.

Nyní ješť na nás, Sokolové, bychom Sok. Tesaře hleděli ve všem všemožně podporovat tak by se mu u nás zalíbilo, by se mu nezastesklo po New Yorku, který tak nerad opouštěl a kterého bratři New Yorští tak neradi pouštěli, a já doufám že Sokol Tesař se přičiní by opět své povinnosti dostál. Další činnosti volám Na zdar!

Vác. K. Tříška.

V New Yorku, 3. ledna 1895. — Dlouholetý náčelník náš, Sok. Aug. Tesař byv povolán jednotou St. Louiskou, by v sokolovně její převzal živnost hostinskou odebral se od nás na sklonku roku starého a dnes jest tomu právě týden, kdy přátelským večirkem rozloučili jsme se s mužem, který celý téměř život svůj sokolské myšlence věnoval, s bratrem, který byl duší jak v tělocvičně tak i ve schůzi, s člověkem, který snad jediný byl ze sboru našeho, jenž žádných nepřátel nemohl mít a neměl.

Však jednota St. Louiská získá našim Tesařem velice a bude-li jeho dobrých rad dbáno, sbor ten sesílí se duševně i tělesně a mnohým snad nepříjemnostem a chybám se vyhne. Jsme neradi, že osvědčenou sílu a přímot Tesařovu ztrácíme, jest však pro Sokolstvo ztracen? Zjistěte není! A protož vztyčte svěšené hlavy své Sokolové, neb jen místo on změnil, práci však zajisté Sokolstvu dále věnuje.

Nový rok jsme započali pohřbem. Jan Trnka onemocněl náhle a ve třech dnech byl mrtev. V den novoroční jsme jej vyprovodili s velikým počtem členů k odpočinku poslednímu.

Na našem staveništi pára a dynamit pracuje rychle k odstranění skály, pracují i výborové co s plány a vůbec se stavbou činiti mají, s pílí velikou, však polovina členů nečině pohlíží na podnik náš tak důležitý, s chladnou myslí, s tupou lhostejností, a bude snad potřebí taktéž „parou“ je popobídnout by i oni hřivnou přispěli, ruku k dílu přiložili.

Máme ješť několik set výtisků „Památník T. J. Sokol v New Yorku“ na skladě, kniha to, která úpravou i prací literární vyniká nade všechny české knihy zde v nové vlasti vydané, a co zvláštního ješť, že celý popis jednoty naší obšírně jest podán, ba i mnohé vzácné plody jsou v knize té k poučení i pobavení z kroužků sokolských uveřejněny. Každý starší člen jednoty naší zajisté knihu tu co zvláštní památku dítkám svým zachová, však jest mnoho nových členů, kteří nevědí že památníky na skladě ješť máme a těm doporučují, by i oni nemeškali a ihned se po něm ptali u Sokola F. Liera v čísle 408 vých. 71. ul., N. Y. A jednoty sokolské vůbec i všechny členy jejich žádám by hleděli rozprodáním mezi svými bratry zásobu našich „Památníků“ rozebrati a tím hmotně přispěti na podnik tak velice důležitý jako jest stavba vlastní naší tělocvičny. V žádné sokolské knihovně nemá kniha tato scházeti. My nikdy neoslyšeli žádost žádného sboru sokolského, my nikdy ješť neobtěžovali žádnou jednotu, však ruka pomocná bude nám vždy vítaná a milá.

„Jan Hus“, děj ryze vlastenecký, který sehrál s úspěchem morálním dram. odbor Sokola na boží hod vánoční nebyl tak čteně navštíven jak jsme očekávali. Malý výtěžek z krásného děje českého nás překvapuje. Věru, bylo by lépe kdyby jsme ani nehráli. Kusy poučné netáhnou, veselohry, frašky a obrazy ze života hrájeme před prázdnyimi lavicemi a „raubršťky“ á la Babinský neb jiné fantas-

tické děje bez paty a hlavy vybíratí nechceme. Má-li být divadlo školou života, musí volba každého děje opatrně se dítí a ten lid náš český zvolna však jistou cestou k pokladům české literatury dramatické veden býti má.

Myslím že v příští schůzi Sokola bude se dítí volba nového náčelníka a že sbor cvičitelský jej sám dle stanov navrhne. Ve volbě této měl by být každý osobně zastoupen a hlasovati. Náčelník jednoty tak mohutně měl by dle nových teorií i oprav sokolských mocen býti velení praktického. My opřítí se musíme zastaralým zvykům, my pokračovati musíme dle pokroku a vědy v Sokolstvu činěného. Dnes máme sil dosti, co místonáčelníka dobře zastáváti mohou, nuže vyberte Sokola k spokojenosti nás všech a celé české veřejnosti. — Na zdar!

Kafka.

Oznámení členů nových, odstouplých a vyloučených.

O m a h a, Neb., 16. prosince 1894. — Oznamuji vyloučení člena Sok. Jana Mlaskače, ve schůzi prosincové. Ke sboru přijat Jos. J. Kalčík. S bratrským pozdravem Vác. Bláha, taj.

D e t r o i t, Mich., 5. prosince 1894. — Ze sboru T. J. Sokol Podlipný vyloučení byli: Jos. Veber a Jan Veber pro neplacení. Odstoupili: Bart. Fafejta a Vác. Krejčí.

Na zdar!

Jos. Vimer, taj.

M a n i t o w o c, Wis., 6. prosince 1894. — Sok. Václ. Pilger, jenž oznámen byl co vyloučený ze sboru Čes. Am. Sok. zde, v čase dle stanov určeném příspěvků zapravil a znova co člen přijat.

Na zdar!

A. J. Fanta, taj.

C l a r k s o n, Neb. Z T. J. S. Jiří z Poděbrad odstoupili br. Ant. Kubík a Jan W. Mršný. S bratrským Na zdar!

Ant. Odvárka, taj. a jed.

B r a i d w o o d, Ill., 7. ledna 1895. — Z Čes. Am. Sokola odstoupil co řádný člen Martin Řiha a vyloučen byl Jos. Honzik pro neplacení. Se sokolským Na zdar!

Jos. Kříž, taj.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, 20. prosince 1894. — (Schůze řádná.) — Starosta, bratr Al. Wokal, zahájil schůzi. — Nepřítomni Sokolové Brodil, Strnad a Reverelli. — Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat. — Starosta sděluje, že minulé schůze nemohl se účastniti pro churavost osobní i jiného člena své rodiny; omluva přijata. — Sokol Reverelli zasílá písemní omluvu, že nelze mu účastnit se dnešní schůze, poněvadž říditi musí cvičení dítek; omluva přijata. — Účet br. J. Libery na \$3.00 co soudece při závodech župy Chicagské příkázán pokladníku k vyplacení. — Jednota „Pr ha“ z Chicaga stěžuje si do nepříznivých poměrů, v jaké upadla a slibuje, že po možnosti co nejdříve se vyrovná. — Jednota v Plattsmouth, „Tyrš“ v Chicagu a „Podlipný“ v Detroit žalují též na špatné peněžní poměry a žádají o poshovění. — Usneseno, by jednatel dopsal všem sborům dluhujícím, by vynasnažily se poctivě dostáti svým povinností, poněvadž hotovost N. J. S. nyní stále klesá a nebudou-li příspěvky v čas zasílány, bude výkonný výbor nucen sáhnouti na poslední zálohu — spolkový dluhopis — a prodati jej. — Čtena a přijata zpráva společného cvičitele, br. Jana Mendíka. — Řídítel běhu cvičitelského župy Chicagské, br. K. Stulik, podává podrobnou zprávu o způsobu a postupu vyučování, jakož i o jeho výsledcích a návštěvě běhu. Jednateli uloženo, by dopsal všem sborům chicagským, jakož i župnímu výboru chicagskému, by vyzvaly schopné Sokoly ku pilné návštěvě kursu. I v „Sokole Americkém“ má být uveřejněno napomenutí a důtklivé vyzvání všem schopným Sokolům v Chicagu, by neopomenuli použití vhodné příležitosti, jakou jim Národní Jednota Sokolská ku lepšímu vzdělání v tělocviku během cvičitelským skytá. — Tel. Jed. Sokol ze St. Louis ozývá se proti poplatku župnímu 10c za člena a navrhuje, aby placen byl z pokladny Národní Jednoty Sokolské. Jednateli uloženo, by odpověděl, že výkonný výbor ničeho na věci té měniti nemůže, poněvadž ustanovení ohledně dotyčného příspěvku nalezá se ve stanovách župních, jež jednoty přijaly. — Čteny dopisy od amerického oddělení Národopisné výstavy, od Plz. Sokola z Chicaga a od sboru „Chicago“ z téhož místa, týkající se vesměs otázky zastoupení Sokolstva amerického na Národop. výstavě. Usneseno, by jednatel vyzval všechny jednoty ku svolání mimořádných schůzí ješť v prosinci, kde rozhodnouti mají, kde přejí si, aby Sokolstvo americké bylo zastoupeno, zdali v odvětví česko-amerických spolků aneb v odvětví sokolském. — Plzeňský Sokol v Chicagu schvaluje vydání tělocvičného slovníčku

česko-anglického. Jednatel uveřejnění má v „Sok. Am.“ vyhlášku, kdo by se práce té podjati chtěl a za jakých podmínek. — Přijaty dopisy „Čechie“ z Chicaga, jednoty ze South Omahy a ze St. Louis, a tabelární výkaz Plz. Sokola z Chicaga pro statistické tabulky. — Výbor odevzdává prohlédnutý rukopis stanov Plz. Sokola; tentýž má se bez prodlení Plz. Sokolu vrátit. — Jednatel oznamuje, že rozoslal tělocvičné spisy všem jednotám a čte seznam, mnoho-li a jaké každé jednotě zaslal. — Pro případ, že nutno by bylo zjednatí novou místnost pro věci N. J. S. a pro schůze výk. výb., jmenován výbor, bratři Říha a Kadlec. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zap.

Zpráva jednatele za měsíc prosinec 1894.

Příjem.

1. prosinec: Těl. Jed. Sokol v Omaze dopl. za II. 1894.....	\$ 3.44
přísp. za III. 1894.....	16.30
přepl. na IV. 1894.....	.11
7. „ T. J. Sokol ve Schuyler přísp. za IV. 1894.....	7.50
splátka na Třebenice ..	.60
18. „ T. J. Sokol v Linwood dopl. na II. '94.....	.70
přísp. za III. '94.....	3.60
přísp. za IV. '94.....	3.60
18. „ T. J. Sokol v So. Omaze k zaslání pro Národop. výst. v Praze.....	5.00
20. „ Za 2 ohlášky v Sok. Americkém.....	42.00
20. „ T. J. S. Podlipný v Detroit přísp. za II. '94.....	12.90
22. „ Za 2 Zak. Těl. od Tyrše (z New Yorku).....	2.00
25. „ T. J. S. ve Westfield za 5 Tyrš Úv. atd. I. a II.....	2.50
25. „ Aug. Tesař v N. Y. za prodané Tyrš Úvahy atd. I. 7 a II. 5.....	3.00
25. „ J. Mendík v Bruno za Epištoly I — IV.....	.10
29. „ T. J. S. Tyrš v Chicagu dopl. za II. '94.....	21.90
přísp. za III. '94.....	33.70
29. „ Klatovský Sokol v Chicagu dopl. za III. '93.....	6.40
přísp. za IV. '93.....	10.40
splátka na I. 1894.....	6.20
31. „ Jan Mendík vrací za neupotřebené listky.....	18.64
T. J. S. v Newarku přísp. za IV. '94 (beze zprávy).....	4.20
Tataž pro Třebenice.....	1.05
T. J. S. Žižka v Bruno přísp. za IV. 1894.....	2.40
přepl. na I. '95.....	.10
T. J. S. ve Westfield přísp. za IV. '94.....	12.00
T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson přísp. za IV. 1894.....	3.90
přepl. na I. 1895.....	.80
Uhrnem.....	\$225.04
K tomu hotovost z listopadu.....	1531.63
Celkem.....	\$1756.67

Vydání.

4. prosince: Od bedny s knihami, dovoz do míst. v. v.....	\$ 1.00
4. „ F. Šimáčkovi v Praze doplatek 276.99 zl. r. č. za knihy.....	110.00
4. „ B. W. Nejedlýmu za počítání listin závodních.....	6.00
4. „ Témuž náhrada poštovního ze zaslanych listin.....	.64
18. „ Za 3600 výt. Sok. Am. čís. 12. s výp. a kolky.....	104.75
„ „ Br. J. Liberovi soudci v Chicagu.....	3.00
„ „ Br. Dru. K. Štulíkovi za evič. kurs v říjnu a listopadu.....	30.00
„ „ Témuž za poř. Sok. Am. ve IV. '94.....	60.00
20. „ U. S. Exp. Co. od 33 balíčků s knihami.....	29.95
20. „ 25 proc. z ohlášek \$42.....	10.50
29. „ Br. F. Ortovi a M. Horovi soudcům v Chicagu.....	6.00
31. „ Br. J. Mendíkovi v Bruno za prosinec.....	75.00
„ „ Témuž náhrada za cestu z C. R. do Clarkson.....	3.35
„ „ Br. A. Tesařovi nájemné z míst. v. v. za IV. '94.....	3.00
„ „ Br. jednatele Josefu Říhovi za IV. '94.....	25.00
„ „ Br. pokladníkovi Jos. Woclovi za IV. 1894.....	2.50

Uhrnem..... \$470.69

Příjem..... \$1756.67

Vydání..... 470.69

Zbývá..... \$1285.98 a sice v bondu..... \$1130.00
na bance..... 155.98

V New Yorku v lednu 1895.

Výkonný výbor Nár. Jed. Sok. ve Spoj. St. Sev. Am. vyzývá tímto všechny schopné toho členy N. J. S., kteří pokusiti by se chtěli o sepsání a sestavení řádného a spolehlivého

TĚLOCVIČNÉHO SLOVNÍKU ČESKO-ANGLICKÉHO,

aby podali návrhy a nabídky své s udáním podmínek. Práce ta zůstala by majetkem N. J. S. Nabídky řiďtež na jednatele v. v. A. Wokal, t. č. star. Jos. Říha, t. č. jed.

Všem členům N. J. S.

Bratři! K ulehčení velkého nákladu na orgán náš, „Sokol Americký“ sloužiti nám mají ohlášky na obalce. Po uplynutí jednoho roku nevyplnili jsme ani jedinou celou stránku obálky placenými ohláškami. A přec dosti jest obchodů a závodů, jimž dobře posloužilo by ohlašování v měsíčníku tak rozšířeném. Agitujte, bratři, komu jen trochu to lze, pro ohlašování v „Sokole Americkém“! Za námahu sprostředkováním způsobenou dostane se Vám i slušné odměny procentální! Vše bližší sdělí s každým na požádání br. F. Lier, 408 v. 71. ul. v New Yorku. — Na zdar!

Výkonný výbor N. J. S. ve Sp. St. Sev. Am.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ V NEW YORKU:

Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha, jed., 336 E. 71st St. Fr. Lier tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodil, Jan Pavlík, Em. Reverely, Ant. Jahoda. — Náč. A. Tesař, St. Louis, Mo, podnáčelník, J. Pavlík, 328 E. 70th St.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Mich. Kafka, 230 E. 73rd St., Jos. Veselý, 1371-3rd Ave., T. Beníšek, 3495-3rd Ave. Náčelník Ant. Jahoda, 419 East 72nd St., N. Y., mistonáč: Fr. Zborník, 361 E. 71st St., N. Y., Al. Pokorný, 2019 E. Eager St., Baltimore, Md. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Jos. Radouš 643 Steinway Av. S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491-3rd Av. T. J. SOK. Newark, N. J. V. Ptáčník, 103-14. Av., Cor. Camden St. T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Kuchař, 312 E. 71st St. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústřední výbor: A. Kment, 1245 South 15th St., A. Steiger, 1417 William St., John Mathouser, 1219 South 14th Street. Náč. J. Pecival, 1516 Williams St., podnáč. V. K. Triska, St. Louis, Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. O. Hašek, 18 — II. Ave. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. Daniel. T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Jan Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb. J. C. Pták, tajemník. T. J. S. MILLIGAN, Neb., A. V. Kouba, jed.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. J. Charamza 21 bet. K. & L. St. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt. T. J. S. JIŘÍ PODEBRAD, Clarkson, Neb., taj. Ant. Odvárka.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výbor: Jan Zahofik, před., Hynek Vrba, jed. a zap., V. Straka. Náč. Petr Straka, 1325 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis. mistonáčelníci: Kar. Bežvář a Jos. Janeček, oba z Detroit. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Sacket St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. Jileček, 231 Rowena St. T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. Jos. Vimer, 60 Williams Av. T. J. SOKOL, East Saginaw, Mich, taj. J. Eret, 1617 Fitzhugh St. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 391 1/2 — 3rd Street. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jos. Nikl, 1443 Douglas Ave.

Župa Čichagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonášek, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub. — Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., mistonáč: F. Hešík, R. Hurt. ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Josef Kříž, L. B. 2. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St. PLZENSKÝ SOKOL Chic.; taj. B. W. Nejedlý 550 Blue Island Av. SOKOL CHICAGO, Chic. M. Schejbal, 1052 Douglas Park Boul. SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 139 W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma St. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 616 Throop St. T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., taj. Jos. Tulach, 1514 W. 41st St. SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., J. Holeček P. O. B. 307

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amer. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 336 E. 71st St., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zaslány pořadateli.